

B. IV. 3771 / 220 szám.

1925

A M A G Y A R Á L L A M N E V É B E N !

A budapesti kir. büntető törvényszék az állami és társadalmi rend erőszakos felforgatására irányuló bűntett miatt vadott R á k o s i M á t y á s és 52 társa ellen a kir. ügyészségnek 14821 / 1926. k.ü. számú vádiratában foglalt vád felett dr. Szemák Jenő kir. törvényszéki tanácselnök, mint elnök dr. Kovács Miklós kir. törvényszéki bíró és dr. Szabelcska Mihály kir. törvényszéki bíró, szabavazóbirák, dr. Ruttner Kálmán kir. törvényszéki bíró, pótbíró, valamint dr. Szücs Gábor^{László} kir. törvényszéki jegyző, dr. Téglás István kir. törvényszéki jegyző és Noszlepy-Mihály Géza kir. törvényszéki jegyzőnek, mint jegyzőkönnyvezetők részvételével dr. Mikolcsy Ágost kir. ügyészségi alelnöknek, mint közvádlónak, a vizsgálati fogságban levő 1. Rákosi Mátyás, 2. Őri Károly, 3. Gógös Ignác, 4. Tóth Györgyné szül. Ránán Katalin, 5. Juhász Pál, 6. Mitterer József, 7. Szabó Péter, 8. Lakatos Albert, 9. Kiss Károly, 10. Keller István, 11. Petri Miklós, 12. Fiala Ferenc, 13. Weisz József, 14. Vajna Géza, 15. Bonozidai Kálmán, 16. Weiszenhoffer László, 17. Németh István, 18. Németh Gyula, 19. Fekkel Mátyás, 20. ifj. Finkler Ágoston, 21. Oancz József, 22. Czeiner Ferenc, 23. Szilágyi József Jenő, 24. ifj. Kálmán János, 25. Bozsóki Lajos, 26. Vigh István, 27. Lukács Jenő, 28. Weiszhausz Aladár, 29. Palotás Imre, 30. Hajdu / Klein / Henrik, 31. Zwiesel József, 32. Szabó Mihály, 33. Both Béla, 34. Róth Pál, 35. Tóth György, a más ügyben büntetését töltő 36. Seiberger Zoltán, a közigazgatási eljárás folytán a budapesti m.kir.

1925

államrendőrség tolonczházában fogva levő 37. Vági István, 38. Breoska Emil, 39. Schönmann László, a szabadlábon levő 40. Huber István, 41. Osváth Gábor, 42. Cs. Kovács György, 43. Kriszl János, 44. Grohowszky Ede, 45. Steinlein Sándor, 46. Baros / Braun / Imre, 47. Gógös József, 48. Béres József, 49. Szilágyi Gyula, 50. Sidó Árpád, 51. Pápa József, 52. Máhler Béla, 53. Dohány Ferencz vádlottaknak és dr. Lengyel Zoltán ügyvéd, Rákosi Mátyás és Weinberger Zoltán vádlottak, dr. Kolmann Dezső ügyvéd, Őri Károly Fekkel Mátyás, ifj. Winkler Ágoston, Németh Gyula, ifj. Kálmán János, Baros / Braun / Imre vádlottak, dr. Győry Ákos ügyvéd, Gógös Ignác, Tóth Györgyné, szül. Házán Katalin, Lakatos Endre, Fiala Ferencz, Bozsóki Lajos, Lukács Jenő, Weiszhausz Aladár. Palotás Imre, Huber István, Hajdu / Klein / Henrik, Zwickl József, Szabó Mihály, Fodor Károly, Gógös József, Sidó Árpád, Dohány Ferencz, vádlottak, dr. Bárdolly Sándor ügyvéd, Juhász Pál és Grohowszky Ede vádlottak, dr. Vámos Henrik ügyvéd, Mitterer József, Szabó Péter, Schönmann László, Pápa József és Cs. Kovács György vádlottak, dr. Timár Miklós ügyvéd, Kiss Károly és Keller István, Weisz József, Weiszenhoffer László, Vigh István, vádlottak, dr. Ácsotó Géza ügyvéd, Pető Miklós, Bonczidai Kálmán, Németh István, Kriszl János, és Mahler Béla vádlottak dr. Domokos Sándor ügyvéd, Vajna Géza és Vági István vádlottak, dr. Révész József ügyvéd, Oancz József, Czeiner Ferenc, Steinlein Sándor, Szilágyi József Jenő, Osváth Gábor, Béres József, dr. Bárd Imre ügyvéd, Róth Béla, Róth Pál, Szilágyi Gyula, Tóth György és Breoska Emil vádlottak védőinek jelenlétében

Budapesten, 1926. évi július 12., 13., 14., 16., 19., 20., 21., 23., 24., 25., 27., 28., 29., 30., 31., augusztus hó 2. és 4. napjain megtartott nyilvános főtárgyalás alapján, a vád és védelem meghallgatása után meghozta és augusztus hó 4. napján kihirdette a

BXIV. 8771 / 220 szám

1925

következő

I T É L E T E T :

1. 1925 évi október hó 2 napjától december hó 1 napjáig statáriális letartóztatásban, ettől kezdve vizsgálati fogságban levő **R á k o s i M á t y Á s** adal szül. 4. éves ázr. vall. magánhivatalnok, moszkvai lakos bűnöje az 1921 évi III. t. c. 1. §-ának 1. bekezdésébe ütköző és a 2. §. 1. bekezdésének 4 pontja szerint manőszülő, az állam és társadalom törvényes rendjének erőszakos felforgatására irányuló büntetben, melyet azáltal követett el, hogy Budapesten 1925 évi május hótól - szeptember hó végéig terjedő időben a kommunista Internationále Bécsben székelő Magyarországi Organizációs Bizottságának megbízásából a III. Internationále irányelvei alapján álló "Kommunisták Magyarországi Párt-"jának megszer - vezése céljából a szervezkedés részleteire vonatkozóan Őri Károlynak Gógös Ignácznak, Tóth Györgyné szül. Hámán Katalinnak és Mitterer Józsefnek utautatásokat és utasításokat adott, a III. Internationále elvi alapjaira helyezkedő "Kommunisták Magyarországi Pártja"-nak Bécsben 1925. évi augusztus hó 18., 19. és 20. napjain tartott megalakuló kongresszusán, mint irányító és vezető részt vett, e kongresszuson a Kommunista pártszervezeti és fegyelmi szabályzatról előadást tartott az ott megalakított a mozgalom és szervezkedés legfőbb irányításával megbízott "hároms bizottság" tagja lett, mely tevékenysége által olyan mozgalmat és szervezkedést kezdeményezett és vezetett, melynek célja az állam és társadalom törvényes rendjének erőszakos felforgatására és megsemmisítésére, különösen a magát proletárnak nevező társadalmi osztály kizárólagos uralmának erőszakos uton való létesítésére irányult,

s ezen mozgalommal és szervezkedéssel összefüggően

B. XIV. 8771 / 220 szás.

1925.

és annak céljára az által, hogy Milánóban 1924. évi december hó 12. napján a m.kir. Konzulátus által Braun Vilmos győri születésű kereskedő nevére kiállított utlevéllel magát Braun Vilmosnak nevezte, először 1924. évi december hó 21. napján, majd ezt követőleg több ízben Magyarországra jött, szándékosan közreműködött abban, hogy jogainak és jogviszonyainak lényegére vonatkozó tények vezetessenek be az idegenek Magyarország területére való lépésével és ellenőrzésével kapcsolatos nyilvános könyvekbe és más közokiratokba, a Btk. 400.§- 1. bek.-be ütköző és ugyanezen §-szerint minősülő közokirathamisítás vétségét, követte el,

2. Az 1925. évi október hó. 2. napjától 1926. évi január hó 7. napjáig statáriális letartóztatásban, ettől kezdve 1926. március hó 8. napjáig a m.kir. honv. vegyes dandár által szökés bűntette miatt elrendelt vizsgálati fogságban, azóta, jelen bűnügyben elrendelt vizsgálati fogságban levő

F r y K á r e l y nagyujnépi születésű, 28 éves, r.k. vallású, a sztalossegéd, budapesti lakos, bűnös az 1921. évi III. t.c. 1.§-1. bek. ütköző és ugyanezen §- szerint minősülő az állam és társadalom törvényes rendjének erőszakos felforgatására irányuló bűntettben, melyet azáltal követett el, hogy a kommunista III. Internationále Bécsben székelő " Magyarországi Organizációs Bizottsága " tagjának, Landler Jenőnek megbízásából 1923. évi március havában a " Kommunisták Magyarországi Pártja " Magyarországon leendő megszervezési előfeltételeinek kikutatása és a szervezkedés talajának előkészítése céljából Magyarországra jött, majd itt tervének Gógös Ignácot és Tóth Györgyné szül. Mánán Katalint megnyerve, nevezettekkel előbb a magyarországi szecziáldemokrata pártban folyó ellenzéki mozgásban, utóbb 1925. évi április hó 14. napján a szecziáldemokrata párt ellen -

1925

zéki elemeiből megalakult " Magyarországi Szocialista Munkáspárt " -
ban a szélsőséges forradalmi elemeket az említett kommunista mozgalom
és szervezkedés céljaira kiismerni igyekezett, az elért eredményről
megbízójának Landier Jenőnek Bécsben többször beszámolt, továbbá Buda-
pesten 1925. évi május havától szeptember haváig terjedő időben a
Bécsben tartott s az említett mozgalom és szervezkedés céljait szol-
gáló három kommunista agitátor képző tanfolyamra a kiküldendő embere-
ket kiválogatta, azokat Bécsbe a tanfolyamokra kiküldötte, a III. in-
ternationále elvi alapjaira helyezkedő " Kommunisták Magyarországi
Pártja"-nak Bécsben 1925. évi augusztus hó 18., 19. és 20. napjain
tartott alakuló kongresszusán, mint irányító és vezető részt vett,
e kongresszuson a kommunista felnőtt munkásoknak illegális szervez-
kedéseiről jelentést tett, s az ott megalakított s a mozgalom és szer-
vezkedés legfőbb irányításával megbízott " hármas bizottság "-nak és
a Kommunisták Magyarországi Pártja - hármas titkárságának tagja lett
mely tevékenysége által olyan mozgalmat és szervezkedést kezdeménye-
zett és utóbb annak vezetésébe is részt vett, melynek célja az állam
és társadalom törvényes rendjének erőszakos felforgatására és megse-
mítésére, különösen a magát proletárnak nevező társadalmi osztály
kizárólagos uralmának erőszakos uton való létesítésére irányult.

3. Az 1925. évi október hó 2. napjától december
hó 1. napjáig statáriális letartóztatásban, azóta vizsgálati fog-
ságban levő G ó g ö, s I g n á c z tamási-i születésű, 33. éves,
r.k. asztalossegéd budapesti lakos, bűnös az 1921. évi III.t.e. 1.
§-ának 1. bek. ütköző és ugyene §- szerint minősülő, az állam és tár-
sadalom törvényes rendjének erőszakos felforgatására irányuló büntett-
ben, amelyet azáltal követett el, hogy Budapesten, 1923. évi március
havától letartóztatásáig, Őri Károllyal és Tóth Györgyné szül. Kámán

1925

Katalinnal a III. Internationále irányelvei alapján álló " Kommunista Magyarországi Pártja"-nak megszervezése céljából előbb a magyarországi szociáldemokrata pártban folyó ellenzéki mozgalomban, utóbb 1925. évi április hó 14. napján a szociáldemokrata párt ellenzéki elemeiből megalakult " Magyarországi Szocialista Munkáspárt"-ban a szélsőséges elemeket kiismerni igyekezett, s az említett titkos kommunista mozgalom és szervezkedés céljaira érkezett pénzeket kezelte mint a Magyarországi Szocialista Munkáspárt pénztárosa, a párt által kezelésére bízott szervezeti bélyegeket megsemmisítve, azokat a párt pénztárkönyvében mint eladottakat tüntette fel, a feltüntetett eladási árat a párt pénztárába az ugyancsak általa kezelt említett titkos kommunista mozgalom és szervezkedés céljaira érkezett pénzből befizette, így a pénzek a Magyarországi Szocialista Munkáspárt bevételai gyanánt tüntette fel, hogy azok eredete és rendeltetése eltitkolható legyen továbbá a III. Internationále elvi alapjaira helyezkedő " Kommunista Magyarországi Pártjának " Bécsben 1925. évi augusztus hó 18. 19 és 20. napjain tartott alakuló kongresszusán, mint irányító és vezető részt vett, az ott megalakított Kommunista Magyarországi Pártja hármastitkárságának tagja lett, a " Központi bizottság " határozata folytán a mozgalom és szervezkedés pénztárnoki teendőinek ellátását magára vállalta, végül az említett kommunista mozgalom és szervezkedés irányítása felől Rákosi Mátyással és Óri Károllyal Budapesien több ízben tanácskozásokat folytatott, mely tevékenysége által olyan mozgalmat és szervezkedést vezetett, melynek célja az állam és társadalom törvényes rendjének erőszakos fel forgatására és megsemmisítésére, különösen a magát proletárnak nevező társadalmi osztály kizárólagos uralmának erőszakos uton való létesítésre irányult.

1925.

5. Más ügyből kifolyólag rész lázadás vétsége miatt jogerősen kiszabott 10 évi fogsázbüntetését töltő Weinberger Zoltán budapesti születésű, 23 éves. izr. vallású, magánhivatalnok, workvái lakos, bűnös az 1921. évi III.t.c. 1.§-ának 1. bekezdésében ütköző, a 2. §- 1. bekezdésének 4. pontja szerint minősülő az állam és társadalom törvényes rendjének erőszakos felforgatására irányuló bűntettben, amelyet úgy követett el, hogy mint Moszkvában székelő III. Internationálevál kapcsolatosan működő " ifjuniókás Internationále " kiküldöttje Budapesten 1925. évi június havától letartogatásáig terjedő időben a III. Internationále elvi alapjaira helyezkedő kommunista ifjuniókások szövetségének Magyarországon leendő megalakítását célzó mozgalom és szervezkedés irányítását a kezdeményezéssel eredetileg megbízott Hériszt Lajos alias Székér Gábortól átvette, titkos találkákon fogadta a mozgalom és szervezkedés résztvevőit, azokat tanácsokkal és utmutatásokkal látta el, a III. Internationále elvi alapjaira helyezkedő " Kommunisták Magyarországi Pártjának " Bécsben 1925. évi augusztus hó 18. 19. és 20. napjain tartott alakuló kongresszusán mint irányító és vezető részt vett, ezen a kongresszuson a kommunista ifjuniókás szervezkedés kérdéséről előadást tartott, a kongresszuson megválasztott " központi bizottság " határozata folytán az említett kommunista mozgalommal és szervezkedéssel kapcsolatosan az ifjuniókások tovább szervezését elbállalta, mely tevékenysége által, olyan mozgalmat és szervezkedést kezdeményezett és vezetett, melynek célja az állam és társadalom törvényes rendjének erőszakos felforgatására és megsemmisítésére, különösen a magát proletárnak nevező társadalmi osztály kizárólagos uralmának erőszakos uton való létesítésére irányult,

a ezen mozgalommal és szervezkedéssel összefüggően az annak céljára - az által hogy a gráci rendőrigazgatóság által 1925.

1925

1925. évi február hó 20. napján Koehner Adolf grózi kereskedő nevére kiállított utlevéllel magát Koehner Adolfnak adta ki, 1925. évi június hó 12. napján Magyarországra jött s elkönt szándékosan közreműködött abban, hogy jogainak és jogviszonyainak lényegére vonatkozó valótlan tények vezettessenek be az idegenek Magyarországra területére való belépésével és ellenőrzésével kapcsolatos nyilvános könyvekbe és egyéb közokiratokba - a BtL.400.§-ának 1. bekezdésébe ütköző és ugyanezen §- szerinti minősülő közokirat hamisítás vétségét követte el.

4. Az 1925. évi október hó 2. napjától 1925. évi december hó 1. napjáig statisztikai letartóztatásban azóta vizsgálati fogságban levő **T ó t h G y ö r g y n é** száml. **H á n é n K a t a l i n** kompolti születésű, 42 éves, r.k. vallásu, háztartásbeli, budapesti lakos, büntös az 1921. évi III.t.c. 1.§-ának 2. bekezdésébe ütköző és ugyanezen §- szerinti minősülő, az állami és társadalmi törvényes rendjének erőszakos felforgatására irányuló vétségben, amelyet az - által követett el, hogy Budapesten, 1923. évi március havától letartóztatásáig terjedő időben **Óri Károly**val és **Gógösi Ignáccal** a III. Internationalé irányelvei alapján álló "Kommunisták Magyarországi Pártjának" megszervezése céljából előbb a Magyarországi Szociáldemokrata Pártban folyó ellenzéki mozgalomban, majd az 1925. évi április hó 14. napján a szocialista párt ellenzéki elemeiből alakult "Magyarországi Szocialista Munkáspárt"-ban a szélsőséges forradalmi elemeket kiismerni igyekezett, a harmadik Internationalé elvi alapjaira helyezkedő "Kommunisták Magyarországi Pártjának" Bécsben 1925.évi augusztus hó 18. 19. és 20. napjain tartott alakuló kongresszusán részt vett és az ott megválasztott "Kommunisták Magyarországi Pártja Hármas Titkárságának" és a 11. tagból álló "központi bizottság"-nak tagja lett, s központi bizottság megbízásából elvállalta az említett kommu-

1925

nista mozgalommal és szervezkedéssel kapcsolatosan Magyarországon a népmozgalom megszervezését és a községi politika irányítását, az említett kommunista mozgalom és szervezkedésre vonatkozóan Rákosi Mátyástól és Göögös Ignácztól 1925. évi május havától- szeptember hóig terjedő időben utasításokat vett át. A Magyarországi Szocialista Munkáspárt ideiglenes vezetőségének 1925. évi augusztus havában tartott egyik ülésén azt az indítványt terjesztette elő, hogy a párt II. Internationála marseillesi Kongresszusára képviselőül az említett kommunista mozgalomban és szervezkedésben tudomása szerint részes dr. Váradi Lászlót küldje ki, mely tevékenysége által olyan mozgalomban és szervezkedésben vett tevékeny részt, melynek célja az állam és társadalom törvényes rendjének erőszakos felforgatására és megsemmisítésére, különösen a magát proletárnak nevező társadalmi osztály kizárólagos uralmának erőszakos utóvaló létesítésére irányult.

Az 1925. évi október hó 2.-től december hó 1.-
ig szabályszerű letartóztatásban, azóta vizsgálati fogságban levő

6. J u h á s z P á l magyszalontali születésű,
43. éves, görög keleti vallásu ügynök budapesti lakos,

29 éves
7. M i t t e r e r J ó z s e f zalaegerszegi
születésű, r.k. vallásu, vonalzósegéd budapesti lakos,

8. S z a b ó P é t e r endródi születésű, 33.
r.k. vallásu kubikos munkás endródi lakos,

13. F i a l a F e r e n c z budapesti születésű,
40 éves. r.k. vallásu, villanszerelősegéd kispesti lakos,

19. N é m e t h G y u l a gósfai születésű, 34.
éves. r.k. vallásu, csipőgyári munkás, budapesti lakos,

23. C z e i z n e r F e r e n a felsodernai

B. IV. 8771 / 220 szám.

1925

/ Bihar megye / román fennhatóság alatti terület születésű, 27 éves, r.k. vallású, asztalossegéd, budapesti lakos - bűnösök az 1921. évi III.t.c. 1.§-ának 2. bekezdésébe ütköző és ugyane §- szerint minősülő az állam és társadalom törvényes rendjének erőszakos felforgatására irányuló vétségben, amelyet azáltal követtek el, hogy a III-Internacionále elvi alapjaira helyezkedő Kommunisták Magyarországi pártjának Bécsben 1925. évi augusztus hó 18. 19 és 20 napjain tartott alakuló kongresszusán részt vettek, ezenkívül Mitterer József még a kongresszuson megalakított 11 tagú "központi bizottságnak" is tagja lett és a kongresszus után Rákosi Mátyástól a Magyarországi titkos kommunista mozgalom és szervezkedés irányítására vonatkozó utasításokat vett át és Fiala Ferenc az említett mozgalom és szervezkedés céljait szolgáló III. bécsi kommunista agitátor képző tanfolyamra, amely 1925. évi augusztus 21.napjától- szeptember 13.napjáig tartatott, a kiküldendő emberek kiválogatásában Őri Károlynak segédkezett, majd az így kiválogatott embereknek Őri Károly megbízásából az utiköltséget és a bécsi címet átadta, Czeiner Ferenc pedig az Őri Károly felszólítására résztvett az említett mozgalom és szervezkedés céljait szolgáló 1925. évi június hó 29. napjától július 11. napjáig tartott első bécsi kommunista agitátor képző tanfolyamon is, mely tevékenységük által oly mozgalomban és szervezkedésben vettek tevékeny részt, melynek célja az állam és társadalom törvényes rendjének erőszakos felforgatására és megsemmisítésére, különösen a magát proletárnak nevező társadalmi osztály kizárólagos uralmának erőszakos úton való létesítésére irányult.

Az 1925. évi október 2. napjától december 1. napjáig statáriális letartóztatásban, azóta vizsgálati fogságban levő

9. L a k a i D e a l b e r t pátrokai születésű

B. IV. 8771 / 220 szám.

1925

ref. vallásu, gépgyári munkás budapesti lakos,

12. P e t r i M i k l ó s tengeri születésű,
27 éves. r.k. vallásu, gépgyári munkás, kispesti lakos,

27. V i g h I s t v á n 28 éves, r.k. vallásu, lakatossegéd, budapesti lakos, bűncsök az 1921 évi III.t.e. 1.§-ának 2. bekezdésébe ütköző és ugyanezen szakasz szerint minősítő az állam és társadalom törvényes rendjének erőszakos felbontására irányuló vétségben, amelyet azáltal követtek el, hogy "Őri Károly felszólítására résztvettek a III. Internationále elvi alapjain álló" Magyarországi kommunisták Pártja " Magyarországon leendő megszervezésének előmozdítása céljából Bécsben 1925. évi június hó 29. napjától, július hó 11. napjáig tartott első kommunista agitátor képző tanfolyamon, miáltal az említett magyarországi kommunista mozgalom és szervezkedés személyi és tárgy feltételeinek megteremtését, irányelveinek követését és a kommunista működés lehetőségét, tehát olyan mozgalmat és szervezkedést mozdítottak elő, melynek célja az állam és társadalom törvényes rendjének erőszakos felbontására és megsemmisítése, különösen a magát proletárnak nevező társadalmi osztály kizárólagos uralmának erőszakos uton való létesítésére irányult.

az 1925. évi október hó 2. napjától december hó 1. napjáig statáriális letartóztatásban, azóta vizsgálati fogságban levő

17. W e i s z e n h e i f e r L á s z l ó békési születésű, 26 éves, r.k. vallásu, cipészsegéd, budapesti lakos,

24. S z i l á g y i J ó z s e f J e n ő miskolci születésű, 26 éves, r.k. vallásu, lakatossegéd, pestujhelyi lakos,

26. Bozsóki Lajos örsujfalusi születésű, 29 éves,

B. XIV. 8771 / 220 szám.

1925

r.k. vallásu, ácssegéd, budapesti lakosok büntetésük az 1921. évi III.t.c. 1.§- 2. bek.-be ütköző és ugyane § szerint minősülő az állam és társadalom törvényes rendjének erőszakos felforgatására irányuló vétségben melyet azáltal követtek el, hogy Őri Károly felszólítására részt vettek a III.Internacionále elvi alapjain álló " Kommunisták Magyarországi Pártja " Magyarországon leendő megszervezésének előmozdítása céljából Bécsben 1925. évi július hó 21. napjától augusztus 14. napjáig tartott második kommunista agitátor képző tanfolyamon, miáltal az említett magyarországi kommunista mozgalom és szervezkedés személyi és tárgyi feltételeinek megteremtését, irányelveinek követését és a kommunista működés lehetőségét, tehát olyan mozgalmat és szervezkedést mozdítottak elő, melynek célja az állam és társadalom törvényes rendjének erőszakos felforgatására és megsemmisítésére, különösen a magát proletárnak nevező társadalmi osztály kizárólagos uralmának erőszakos uton való létesítésére irányult.

az 1925. évi október hó 2. napjától december hó 1. napjáig statáriális letartóztatásban, azóta vizsgálati fogságban levő

10. K i s s K á r o l y biacskai születésű, 33. éves, ref. vallásu. cipészsegéd, budapesti lakos,

11. K e l l e r I s t v á n nagykanizsai születésű, 35 éves, r.k. vallásu, lakatossegéd, budapesti lakos,

18. N é m e t h I s t v á n kéthelyi születésű, 24 éves, r.k. vallásu asztalossegéd, budapesti lakos,

20. F e k k e l M á t y á s szódi születésű, 27 éves, rk. vallásu, cipészsegéd, budapesti lakos,

22. O a n c z S z e f budapesti születésű, 35. éves, r.k. vallásu, rézőöntősegéd budapesti lakos és

B. XIV. 8771 / 220 szám.

1925

28. L u k á c s J e n ő megyeri születésű, 27 éves, r.k. vallásu, kőművessegéd, budapesti lakos, bűnösök az 1921. évi III.t.c. 1.§-ának 2. bekezdésébe ütköző és ugyane § szerint minősülő az állam és társadalom törvényes rendjének erőszakos felforgatására irányuló vétségben, melyet azáltal követtek el, hogy Őri Károly felszólítására a III.Internationále elvi alapjain álló " Kommunista Magyarországi Párta " Magyarországon leendő megszervezésének előmozdítása céljából Bécsben 1925. évi augusztus hó 31. napjától szeptember 13 napjáig tartott harmadik kommunista agitátor képző tanfolyamon való részvételre vállalkoztak, majd Fiala Ferencz utbaigazítása alapján és a tőle átvett pénz segélyével az említett tanfolyamra Bécsbe utaztak és azon résztvettek, miáltal az említett magyarországi kommunista mozgalom és szervezkedés személyi és tárgyi feltételeinek megteremtését, irányelveinek követését és a kommunista működés lehetőségét, tehát olyan mozgalmat és szervezkedést mozdított elő, melynek célja az állam és társadalom törvényes rendjének erőszakos felforgatására és megsemmisítésére, különösen a magát proletárnak nevező társadalmi osztály kizárólagos uralmának erőszakos uton való létesítésére irányult.

Az 1925 évi október hó 2 napjától - december hó 1. napjáig statáriális letartóztatásban, azóta vizsgálati fogságban levő 14. W e i s z J o z s e f szigligeti születésű, izr. vallásu, 24 éves, gépészsegéd, budapesti lakos,

16. B o n c z i d a i K á l m á n széplaki születésű, 23 éves, ref. vallásu, asztalossegéd, kispesti lakos, és

21. ifj. F i n k l e r Á g o s t o n budapesti születésű, 22. éves, m.k. vallásu, borbélysegéd, budapesti lakos bűnösök az 1921. évi III.t.c. 1.§-ának második bekezdésébe ütköző és ugyanezen § szerint minősülő az állam és társadalom törvényes rendjének

B. XIV. 8771 / 220 szám.

1925

erőszakos felforgatására irányuló vétségben, melyet azáltal követtek el, hogy Budapesten, 1925. évi június hótól szeptember haváig terjedő időben Weinberger Zoltán vezetése alatt több ízben tanácskoztak a kommunista Internationále elvi alapjaira helyezkedő és a Kommunisták Magyarországi Pártjának megszervezésével kapcsolatos ifjún munkás mozgalom megszervezés, kiépítése és irányelveinek követése felől, a Kommunisták Magyarországi Pártjának 1925. évi augusztus hó 18. 19. és 20. napjain Bécsben tartott alakuló kongresszusán megválasztott " ifjún munkások központi bizottsága"-nak tagjai lettek a ezen kívül "eisz József még Bécsben az említett kongresszuson is részt vett, mely tevékenységük által olyan mozgalomban és szervezkedésben vettek tevékeny részt, melynek célja az állam és társadalom törvényes rendjének erőszakos felforgatására és megsemmisítésére, különösen a magát proletárnak nevező társadalmi osztály kizárólagos uralmának erőszakos uton való létesítésére irányult.

Az 1925. évi október hó 2. napjától december 1. napjáig statáriális letartóztatásban, azóta vizsgálati fogságban levő 15. V o j n a G é z a alvinczi születésű, 31 éves. r. k. vallásu, magánhivatású, budapesti lakos, bűnös az 1931. évi III. t. c. 3. §-ának 1. bekezdésébe ütköző és ugyanezen § szerinti minősülő az állam és társadalom törvényes rendjének erőszakos felforgatására irányuló vétségben, amelyet azáltal követett el, hogy 1925. évi augusztus hó végén Gógös Ignác felszólítására s a tőle kapott 400.000 korona költség felhasználásával csempész uton Bécsbe Landler Jenőhöz utazott, akivel folytatott beszélgetés alapján III. Internationále elvi alapjaira helyezkedő "Kommunisták Magyarországi Pártjának" megalakulásáról és a Magyarországon folytatott titkos kommunista mozgalomról és szervezkedésről, tehát olyan mozgalomról és

B. XIV. 8771 / 220 szám

1925
szervezkedésről szerzett hitelt érdemlő tudomást, melynek célja az állam és társadalom törvényes rendjének erőszakos felforgatására és megsemmisítésére, különösen a magát proletárnak nevező társadalmi osztály kizárólagos uralmának erőszakos uton való létesítésére irányult és erről a hatóságnak mielőlt lehetséges volt, jelentést nem tett.

Az 1925. évi október hó 2. napjától - december hó 1. napjáig statáriális letartóztatásban, azóta vizsgálati fogságban levő
25. ifj. Kál m á n J á n o s 25 éves. r.k. vallásu
budapesti születésű és lakos, gépgyári munkás büntös az 1921. évi III. t.c. 3. §-ának első bekezdésébe ütköző s ugyane §- szerint minősülő az állam és társadalom törvényes rendjének erőszakos felforgatására irányuló vétségben, amelyet azáltal követett el, hogy a "Komunisták Magyarországi Pártja" a Magyarországon leendő megszervezés *vezéljéből* Bécsben 1925. évi június hó 29. napjától július 11. napjáig tartó második kommunista agitátor képző tanfolyamra Uri Károly felszólítására elutazott, a tanfolyamról azonban annak befejezése előtt eltávozott és Budapesten Uri Károlynak tudomására hozta, hogy a kommunista mozgalomban és szervezkedésben való részvételtől visszalép és bár az említett tanfolyamon a Magyarországon folytatott titkos kommunista mozgalomról és szervezkedésről, tehát olyan mozgalomról és szervezkedésről szerzett hitelt érdemlő tudomást, melynek célja az állam és társadalom törvényes rendjének erőszakos felforgatására és megsemmisítésére, különösen pedig a magát proletárnak nevező társadalmi osztály kizárólagos uralmának erőszakos uton való létesítésére irányult, azonban erről a hatóságnak mielőlt lehetséges volt, jelentést nem tett.

1925. évi július hó 1. napjától szeptember 16. napjáig előzetes letartóztatásban, e naptól kezdve 1926. évi február 6. napjáig vizsgálati fogságban levő, jelenleg a közigazgatási eljárás

B. XIV. 8771 / 220 szám.

1925

folytán a budapesti m.kir. államrendőrség toloncházában fogságban levő

29. V á g i I s t v á n nagykorósi születésű, 43 éves, ref. vallású, ácssegéd budapesti lakos, bűnös a Btk. 172. §-ának 2. bekezdésébe ütköző és az 1922. évi XXVII.t.c. 6. §-ának 5. bekezdésé hez képest az 1912. évi XLIII.t.c. 19.§-a szerint minősülő osztály elleni izgatás büntetében, amelyet azáltal követett el, hogy Budapesten 1925. évi április hó 14. napján tehát oly időben, mely a törvény alkalmazása szempontjából háborusnak tekintendő a "Magyarországi Szocialista Munkáspárt" alakuló ülésén, tehát gyülekezeten, nyilvánosan szóval tartott beszédében használt következő kifejezések által: "Az 1919. évben uralomra jutott osztályok nem jöttek olajággal, de pallossal sujtottak le, jelszavakkal jöttek és végtelen gólgóttat járattak a munkássággal, dacára annak hogy ez a proletáriátus állt ott fegyverrel kezében a forradalom alatt megvédeni a magántulajdont és megvédeni a lumpenproletáriátus elől a burzsoázia épségét. A burzsoázia hálaképen hetvenezer embert juttatott internálótáborba és börtönökbe"..... és "nekünk a proletáriátusnak a történelem eme szégyene / Trianon / ellen fel kell vonulnuk és a megszervezendő erőket a trianoni határok megváltoztatására kell fordítanunk, de nem azért, hogy az uralkodó osztályoknak nagyobb koncz legyen a kizsákmányolásra, hanem hogy az új Magyarország dolgozó tömegeinek nagyobb szabadsága, boldogsága, békéje legyen, ha az állam fenntartásáért véres verejtékekkel dolgozik".....Magát proletárnak nevező társadalom ellen gyűlöletre izgatta.

Az 1925. évi július hó 1 napjától, szeptember 16. napjáig elcsétes letartóztatásban, e naptól kezdve 1926. évi február hó 6. napjáig vizsgálati fogságban, ez óta március hó 9. napjáig sza -

B. XIV. 8771 / 220 szám.

1925

badlában e naptól kezdve újból előzetes letartóztatásban levő

30. W e i s z h a u s z A l a d á r budapesti születésű, 39 éves évr. vallásu, magánhivatalnok, budapesti lakos, bűnös a Btk. 172. §-ának 2. bekezdésébe ütközés és az 1922. évi XVII. t.c. 6. §-ának 5. bekezdéséhez képest az 1912. évi XLIII. t.c. 19. §-a szerint minősülő osztály elleni izgatás büntetében, amelyet azáltal követelt el, hogy Budapesten 1925. évi április hó 14. napján, tehát olyan időben, mely a törvény alkalmazása szempontjából háborúnak tekintendő a "Magyarországi Szocialista Munkáspárt" alakuló ülésén, tehát gyűléseken nyilvánosan szóval tartott beszédében használt következő kifejezések által: " a gazdasági és politikai viszonyok ilyen állapota a legféltelenebb, semmitől sem korlátozott reakció képét mutatja. A középkor sötétsége égi világosság volt a magyar demokráciához képest. Önként felvetődik a kérdés, olyan gyenge-e a magyar munkásosztály, hogy ezt a feneketlenül kénytelen eltűrni?" és " amikor látjuk, a munkásosztály irtózatos nyomoruságát, amikor látjuk mint raknak rá napról-napra újabb bilineseket nem állhat meg az, akinek akarata, öntudata, lelkiismerete van, aki nem akar megrotthadni az opportunisták politikai mocsarában ". a magát proletárnak nevező társadalmi osztályt a polgári osztályok ellen gyűlöletre izgatta.

az 1925. évi október hó 2. napjától november hó 28. napjáig statáriális letartóztatásban, majd 1926. május hó 12. napjáig szabadlában, e naptól kezdve vizsgálati fogságban levő

35. Z w i ó k l J ó z s e f budapesti születésű, 29 éves, r.k. vallásu, géplakatos segéd, budapesti lakos, bűnös az 1921. évi III. t.c. 8. §-ába ütköző és ugyanezen § szerint minősülő a magyar állam és magyar nemzet megbecsülése ellen irányuló vétségben

3. XIV. 8771 / 220 szám.

1925

amelyet azáltal követett el, hogy Budapesten 1925. évi április hó 14. napján a " Magyarországi Szocialista Munkáspárt " alakuló gyűlésén tartott beszédében a következőket mondotta : " A mai szociáldemokrata párt nemzeti szint játszik, a piros : az a cégébla, a fehér : a fölfelé való tunya, gyáva megalkuvás, a zöld : a proli felé való terror, ha ellenvéleményt mér nyilvánítani " - mely szavaival a suverén magyar államot és az egységes magyar nemzetet jelképező nemzeti zászló színeit gyalázta meg, tehát a magyar állam és nemzet ellen meggyalázó kifejezést használt.

1925. évi július hó első napjától szeptember hó 16. napjáig előzetes letartóztatásban, azóta 1926. évi február hó 6. napjáig vizsgálati fogságban, ettől kezdve pedig szabadlábban levő

45. S t e i n l e i n S á n d o r péceli születésű, 24 éves, r.k. vallású, budapesti lakos, bűnös a Btk. 172.§-ának 2. bekezdésébe ütköző és az 1922. XVII.t.c. 6.§-ának 5. bekezdéséhez képest az 1912. évi XLIII.t.e. 19.§-a szerint minősülő osztály elleni izgatás büntetésben, amelyet azáltal követett el, hogy Budapesten, a Rákóczi téren 1925. évi június hó 25. napján tehát olyan időben, mely a törvény alkalmazása szempontjából háborúnak tekintendő, mintegy 20 főből álló utcai tüntető néptömeg előtt, tehát gyülekezeten, nyilvánosan szóval használt következő kifejezések által " kétszer fordultunk az államhatalomhoz gyűlési engedélyért és nem kaptuk meg. Mi meg fogjuk és megakarjuk mutatni, hogy élünk és élni fogunk. Magyarországon százszor ember nyomorog munka nélkül, sokakat a nyomor az öngyilkosságba kerget. Követeljük a munkanélküliség esetére való biztosítást és megakarjuk mutatni, hogy a munkásság ha kell így is tud harcolni jogaiért. A kormány ellensége a munkásságnak, de a szociáldemokraták még nagyobb ellenségei. Magyarországon senki sem törődik a munkanélkül levő munká-

B. XIV. 8771/ 220 szám.

1925

sokkal. De jegyezze meg a burzsoázia, hogy soron vagyunk és félni lehet tőlünk, a magát proletárnak nevező társadalmi osztályt a polgári osztályok ellen gyűlöletre izgatta.

Az 1926. március hó 9. napjától 16. napjáig előzetes letartóztatásban, azóta szabadlábban levő

53. D o h á n y F e r e n c z törökszentmiklósi születésű, 34 éves. r.k. vallásu, kocsis, budapesti lakos, bűnös az 1921. évi III.t.e. 6.§- 1. bekezdésébe ütköző és ugyanezen §- szerinti minősülő izgatás vétségében, melyet azáltal követett el, hogy Budapes- ten 1926. évi március hó 6. napján a " Magyarországi Szocialista Mun- káspárt " által 1926. évi március hó 7. napjára tervezett és a m.kir. államrendőrség által betiltott tüntető felvonulás megtartására, tehát a m.kir. államrendőrségnek alakilag és tartalmilag egyaránt törvényes rendelkezése ellen Kubint Ferencet és Hauszmann Ferencet engedetlenség- re felhívta.

A kir. törvényszék ezért :

1. R á k o s i M á t y á s vádlottat az 1921. évi III.t.e. 1. §-ának 1. bekezdése és a 2 §-4. pontja, a 9 §-a alapján, 8 / n y o l e z / évi és 6 / h a t / hónapi fegyházra mint közbűntetésre, ezenfelül 10 / t i z / évi hivatalvesztésre és politikai jogai gyakor- latának ugyanilyen tartamu felfüggesztésre, mint mellékbüntetésre itéli.

A szabadságvesztésbüntetésből a vádlott statáriális letartóztatásával és vizsgálati fogságával a 51k. 94.§-a alapján 10 / t i z / hónapot kitöltöttnek vessz.

Az 1921. évi III.t.e. 9 és 10 §-aiban meghatározott egyéb mellékbüntetés kiszabását ugyanezen §-ek alapján mellőzi.

2. Ö r i K á r o l y vádlottat az 1921. évi III.t.e.

B. XIV. 8771 / 220 szám.

1925.

1. §-ának első bekezdése 9. §-a alapján 4 / n é gy / évi fegyházra mint főbüntetésre, ezenfelül 10 / t i z / évi hivatalvesztésre és politikai jogai gyakorlásának ugyanilyen tartamu felfüggesztésére mint mellékbüntetésre itéli.

A szabadságvesztésbüntetésből a vádlott statáriális letartoztatása és vizsgálati fogsága által a Btk. 94. §-a alapján hét és fél / 7 és 1/2 / hónapot kitöltöttnek vesz.

1921 évi III. t.c. 9. és 10. §-aiban meghatározott egyéb mellékbüntetés kiszabását ugyanezen §-ok alapján mellőzi.

3. G ö g ö s I g n á c z vádlottat az 1921 évi III. t.c. 5. §-ának 1 bekezdése és 9 §-a alapján 3 / három / évi és hat / 6 / hónapi fegyházra, mint főbüntetésre, ezenfelül tíz / 10 / évi hivatalvesztésre és a politikai jogai gyakorlásának ugyanilyen tartamu felfüggesztésére, mint mellékbüntetésre itéli.

A szabadságvesztésbüntetésből a vádlott statáriális letartoztatása és vizsgálati fogsága által a Btk. 94. §-a alapján 10 / itz / hónapot kitöltöttnek vesz.

Az 1921 évi III. t.c. 9. és 10 §-aiban meghatározott egyéb mellékbüntetés kiszabását ugyanezen §-ok alapján mellőzi.

4. W e i n b e r g e r Z o l t á n vádlottat az 1921 évi III. t.c. 1. §. 1. bekezdése. 2. §. 1. bekezdése 4 - ik pontja a 9. §. alapján 8 / nyolc / évi fegyházra, mint főbüntetésre, ezenfelül tíz / 10 / évi hivatalvesztésre és a politikai jogai gyakorlásának ugyanilyen tartamu felfüggesztésére, mint mellékbüntetésre itéli.

Az 1921 évi III. t.c. 9 és 10 §-aiban meghatározott egyéb mellékbüntetés kiszabását ugyanezen §-ek alapján mellőzi.

5. T ó t h G y ö r g y n é szül. Hámán Katalin

B. XIV. 8771 / 220 szám.

1925

vádlottat az 1921. évi III.t.c. 1.§-ának 2. bekezdése, a 9.§-a alapján 2 / k e t t ő / évi és 4 / n é g y / hónapi fogságra mint főbüntetésre, ezenfelül 3 / h á r o m / évi hivatalvesztésre és politikai jogai gyakorlásának ugyanilyen tartamu felfüggesztésére mint mellékbüntetésre ítéli.

A szabadságvesztésbüntetésből a vádlott statáriális letartóztatása és vizsgálati fogsága által a Btk. 94.§-a alapján 10 / t i z / hónapot kitöltöttnek vesz.

Az 1921. évi III.t.c. 9. és 10 §-aiban meghatározott egyéb mellékbüntetés kiszabását ugyanezen § alapján mellőzi.

6. J u h á s z P á l vádlottat az 1921. évi III.t.c. 1.§-ának 2. bekezdése és a 9.§-a alapján 2 / k e t t ő / évi fogságra, mint főbüntetésre, ezenfelül 3 / h á r o m / évi hivatalvesztésre és politikai jogai gyakorlásának ugyanilyen tartamu felfüggesztésére mint mellékbüntetésre ítéli.

A szabadságvesztésbüntetésből a vádlott statáriális letartóztatása és vizsgálati fogsága által a Btk. 94.§-a alapján 10 / t i z / hónapot kitöltöttnek vesz.

Az 1921. évi III.t.c. 9. és 10 §-aiban meghatározott egyéb mellékbüntetés kiszabását ugyanezen §-ok alapján mellőzi.

7. M i t t e r s e r J ó z s e f vádlottat az 1921. évi III.t.c. 1.§-ának 2. bekezdése és 9 §-a alapján 2 / k e t t ő / évi és 4 / n é g y / hónapi fogságra, mint főbüntetésre, ezenfelül 3 / h á r o m / évi hivatalvesztésre és politikai jogai gyakorlásának felfüggesztésére mint mellékbüntetésre ítéli.

A szabadságvesztésbüntetésből a vádlott statáriális letartóztatása és vizsgálati fogsága által a Btk. 94.§-a alapján 10 / t i z / hónapot kitöltöttnek vesz.

B. XIV. 8771 / 220 szám.

1925

Az 1921. évi III. t.c. 9 és 10 §-aiban meghatározott egyéb mellékbüntetés kiszabását ugyanezen §-ok alapján mellőzi.

8. S z a b ó P é t e r vádlottat az 1921 évi III. t.c. 1.§-ának 2. bekezdése és a 9.§-a alapján 1 / e g y / évi és 10 / t i z / hónapi fegyházra mint főbüntetésre, ezenfelül 3 / h á r o m / évi hivatalvesztésre és a politikai jogai gyakorlatának ugyanilyen tartamu felfüggesztésére mint mellékbüntetésre itéli.

A szabadságvesztésbüntetésből a vádlott statáriális letartóztatása s vizsgálati fogsága által a Btk. 94.§-a alapján 10 / t i z / hónapot kitöltöttnek vesz.

Az 1921. évi III.t.c. 9. és 10 §-aiban meghatározott egyéb mellékbüntetés kiszabását ugyanezen §-ok alapján mellőzi.

9. F i a l a F e r e n c z vádlottat az 1921. évi III.t.c. 1. §-ának 2. bekezdése és 9.§-a alapján 2 / k e t t ő / évi és 4 / n é g y / hónapi fegyházra mint főbüntetésre, ezenfelül 3 / h á r o m / évi hivatalvesztésre és politikai jogai gyakorlatának ugyanilyen tartamu felfüggesztésére mint mellékbüntetésre itéli.

A szabadságvesztés büntetésből a vádlott statáriális letartóztatása és vizsgálati fogsága által a Btk.94.§-a alapján 10 / t i z / hónapot kitöltöttnek vesz.

Az 1921. évi III.t.c. 9. és 10 §-aiban meghatározott egyéb mellékbüntetés kiszabását ugyanezen §-ok alapján mellőzi.

10. N é m e t h G y u l a vádlottat az 1921. évi III.t.c. 1.§-ának 2. bekezdése és 9.§-a alapján 2 / k e t t ő / évi fegyházra mint főbüntetésre, ezenfelül 3 / h á r o m / évi hivatalvesztésre és politikai jogai gyakorlatának ugyanilyen tartamu felfüggesztésére mint mellékbüntetésre itéli.

A szabadságvesztésbüntetésből a vádlott statári-

B. XIV. 8771 / 220 szám.

1925

ális letartóztatása és vizsgálati fogsága által a Btk. 94.§-a alapján 10 / t i z / hónapot kitöltöttnek vesz.

Az 1921. évi III.t.c. 9. és 10 §-aiban meghatá-
rozott egyéb mellékbüntetés kiszabását ugyanezen §-ok alapján mellőzi

11. C z e i n e r F e r e n c vádlottat az
1921. évi III.t.c. 1. §-ának 2. bekezdése és 9.§-a alapján 2 / k e t -
t ő / évi és 4. / n é g y / hónapi fogságra, mint főbüntetésre,
ezenfelül 3 / h á r o m / évi hivatalvesztésre és politikai jogai
gyakorlatának ugyanilyen tartamu felfüggesztésére mint mellékbüntetés-
re itéli; az ország területéről kiutasítja és a visszatéréstől örökre
eltiltja.

A szabadságvesztésbüntetésből a vádlott statáriális
letartóztatása és vizsgálati fogsága által a Btk. 94.§-a alapján 10
/ t i z / hónapot kitöltöttnek vesz.

Az 1921. évi III.t.c. 10.§- 3. bekezdésében meg-
határozott pénzbüntetés kiszabását ugyanezen §- alapján mellőzi.

12. L a k a t o s A l b e r t vádlottat az 1921.
évi III t.c. 1.§-ának 2. bekezdése és 9.§- a alapján 1 / e g y / évi
és 10 / t i z / hónapi fogságra mint főbüntetésre és ezenfelül 3
/ h á r o m / évi hivatalvesztésre és politikai jogai gyakorlatának
ugyanilyen tartamu felfüggesztésére mint mellékbüntetésre itéli.

A szabadságvesztésbüntetésből a vádlott statáriális
letartóztatása és vizsgálati fogsága által a Btk. 94.§-a alapján 10
/ t i z / napot kitöltöttnek vesz.

Az 1921. évi III.t.c. 9. és 10 §-aiban meghatározott
egyéb mellékbüntetés kiszabását ugyanezen §-ok alapján mellőzi.

13. P e t r i M i k l ó s vádlottat az 1921.

B. HIV. 9771 / 220 szám.

1921

évi III.t.c. 1.§-ának 2. bekezdése és 9.§-a alapján 1 / e g y / évi és 10 / t i z / hónapi fogházbüntetésre, mint főbüntetésre, ezenfelül 3 / h á r o m / évi hivatalvesztésre és a politikai jogai gyakorlata -
tának ugyanilyen tartamu felfüggesztésére mint mellékbüntetésre ítéli.

A szabadságvesztésbüntetésből a vádlott statáriális letartóztatása és vizsgálati fogsága által a Btk. 94.§-a alapján 10 / t i z / hónapot kitöltöttnek vesz.

Az 1921. évi III.t.c. 9. és 10 §-aiban meghatározott egyéb mellékbüntetés kiszabását ugyanezen §-ok alapján mellőzi.

14. V i g h I s t v á n vádlottat az 1921. évi III.t.c. 1.§-ának 2. bekezdése és a 9.§-a alapján 1 / e g y / évi és 10 / t i z / hónapi fogházra mint főbüntetésre, ezenfelül 3 / h á -
r o m / évi hivatalvesztésre és a politikai jogai gyakorlatának ugyan-
ilyen tartamu felfüggesztésére mint mellékbüntetésre ítéli.

A szabadságvesztésbüntetésből a vádlott statári -
ális letartóztatása és vizsgálati fogsága által a Btk. 94.§- alapján 10 / t i z / hónapot kitöltöttnek vesz.

Az 1921. évi III.t.c. 9. és 10 §-aiban meghatáro-
zott egyéb mellékbüntetés kiszabását ugyanezen §-ok alapján mellőzi.

15. W e i s z e n h o f f e r L á s z l ó vád-
lottat az 1921. évi III.t.c. 1.§-ának 2. bekezdése és a 9.§-a
alján 2 / k e t t ő / évi fogházra mint főbüntetésre, ezenfelül 3
/ h á r o m / évi hivatalvesztésre és a politikai jogai gyakorlatának
ugyanilyen tartamu felfüggesztésére mint mellékbüntetésre ítéli.

A szabadságvesztésbüntetésből a vádlott statáriális
letartóztatása és vizsgálati fogsága által a Btk. 94.§-a alapján 10
/ t i z / hónapot kitöltöttnek vesz.

Az 1921. évi III.t.c. 9. és 10 §-aiban meghatározott

B. XIV. 8771 / 220 szám.

1925.

egyéb mellékbüntetés kiszabását ugyanezen §-ok alapján mellozi.

16. S z i l á g y i J ó z s e f J e n ő vádlottat az 1921. évi III.t.c. 1. §-ának 2. bekezdése és 9.§-a alapján e g y / 1 / évi és 10 / t i z / hónapi fogságra mint főbüntetésre, ezenfelül 3 / h á r o m / évi hivatalvesztésre és politikai jogai gyakorlásának ugyanilyen tartamu felfüggesztésére, mint mellékbüntetésre itéli.

A szabadságvesztésbüntetésből a vádlott statáriális letartóztatása és vizsgálati fogsága által a Btk.94.§-a alapján 10 / t i z / hónapot kitöltöttnek vesz.

Az 1921. évi III.t.c. 9. és 10. §-aiban meghatározott egyéb mellékbüntetés kiszabását ugyanezen §-ok alapján mellozi.

17. B o z s ó k i L a j o s vádlottat az 1921. évi III.t.c. 1.§-ának 2. bekezdése és 9.§-a alapján 2 / k e t t ő / évi fogságra, mint főbüntetésre, ezenfelül 3 / h á r o m / évi hivatalvesztésre és politikai jogai gyakorlásának ugyanilyen tartamu felfüggesztésére, mint mellékbüntetésre itéli.

A szabadságvesztésbüntetésből a vádlott statáriális letartóztatása és vizsgálati fogsága által a Btk. 94. §-a alapján 10 / t i z / hónapot kitöltöttnek vesz.

Az 1921. évi III.t.c. 9. és 10.§-aiban meghatározott egyéb mellékbüntetések kiszabását ugyanezen §-ok alapján mellozi.

18. K i s s K á r o l y vádlottat az 1921. évi III.t.c. 1.§-ának 2. bekezdése és 9. §-a alapján 1 / e g y / évi és 10 / t i z / hónapi fogságra, mint főbüntetésre, ezenfelül 3 / h á r o m / évi hivatalvesztésre és politikai jogai gyakorlásának ugyanilyen tartamu felfüggesztésére, mint mellékbüntetésre itéli.

A szabadságvesztésbüntetésből a vádlott statáriális

1925

letartóztatása és vizsgálati fogsága által a Btk. 94. §-a alapján 10 / t i z / hónapot kitöltöttnek vesz.

Az 1921. évi III.t.c. 9. és 10 §-aiban meghatáro-
zott ^{egyéb} mellékbüntetés kiszabását ugyanezen §-ok alapján mellőzi.

19. K e l l e r I s t v á n vádlottat az 1921. évi III.t.c. 1.§-ának 2. bekezdése és 9.§-a alapján 1 / e g y / évi és 10 / t i z / hónapi fogházra mint főbüntetésre, ezenfelül 3 / h á r o m / évi hivatalvesztésre és politikai jogai gyakorlatának ugyanily tartamu felfüggesztésére mint mellékbüntetésre itéli.

A szabadságvesztésbüntetésből a vádlott statáriális letartóztatása és vizsgálati fogsága által a Btk. 94.§-a alapján 10. / t i z / hónapot kitöltöttnek vesz.

Az 1921. évi III.t.c. 9. és 10.§-aiban meghatározott egyéb mellékbüntetés kiszabását ugyanezen §-ok alapján mellőzi.

20. N é m e t h I s t v á n vádlottat az 1921 évi III.t.c. 1. §-ának 2. bekezdése és 9.§-a alapján 1 / e g y / évi és 10 / t i z / hónapi fogházra, mint főbüntetésre, ezenfelül 3 / h á r o m / évi hivatalvesztésre és a politikai jogai gyakorlatának ugyanilyen tartamu felfüggesztésére, mint mellékbüntetésre itéli.

A szabadságvesztésbüntetésből a vádlott statáriális letartóztatása és vizsgálati fogsága által a Btk. 94.§- alapján 10 / t i z / hónapot kitöltöttnek vesz.

Az 1921. évi III .t.c. 9. és 10. §-aiban meghatározott egyéb mellékbüntetés kiszabását ugyanezen §-ok alapján mellőzi.

21. F e k k e l M á t y á s vádlottat az 1921. évi III.t.v.l. §-ának 2. bekezdése és 9.§-a alapján 1 / e g y / évi és 10 / t i z / hónapi fogházra mint főbüntetésre, ezenfelül 3 / h á r o m / évi hivatalvesztésre és a politikai jogai gyakorlatának ugyan-

B. XIV.8771 / 220 szám.

1925

ilyen tartamu felfüggesztésére mint mellékbüntetésre ítéli.

A szabadságvesztésbüntetésből a vádlott statáriális letartóztatása és vizsgálati fogsága által a Btk. 94. §-a alapján 10 / t i z / hónapot kitöltöttnek vesz.

Az 1921. évi III.t.e. 9. és 10. §-aiban meghatározott egyéb mellékbüntetések kiszabását ugyanezen §-ok alapján mellőzi.

22. O a n a z J ó z s e f vádlottat az 1921. évi III.t.e. 1.§-ának 2. bekezdése és 9.§-a alapján 1 / e g y / évi és 10 / t i z / hónapi fogházra, mint főbüntetésre, ezenfelül 3 / h á r o m / évi hivatalvesztésre és a politikai jogai gyakorlatának ugyanilyen tartamu felfüggesztésére mint mellékbüntetésre ítéli.

A szabadságvesztésbüntetésből a vádlott statáriális letartóztatása és vizsgálati fogsága által a Btk. 94.§-a alapján 10. / t i z / hónapot kitöltöttnek vesz.

Az 1921. évi III.t.e. 9. és 10. §-aiban meghatározott egyéb mellékbüntetés kiszabását ugyanezen §-ok alapján mellőzi.

23. L u k á s J e n ő vádlottat az 1921. évi III.t.e. 1.§-ának 2. bekezdése és 9.§-a alapján 1 / e g y / évi és 10 / t i z / hónapi fogházra, mint főbüntetésre, ezenfelül 3 / h á r o m / évi hivatalvesztésre és a politikai jogai gyakorlatának ugyanilyen tartamu felfüggesztésére, mint mellékbüntetésre ítéli.

A szabadságvesztésbüntetésből a vádlott statáriális letartóztatása és vizsgálati fogsága által a Btk. 94.§-a alapján a Btk. 94.§-a alapján 10 / t i z / hónapot kitöltöttnek vesz.

Az 1921. évi III.t.e. 9. és 10. §-aiban meghatározott egyéb mellékbüntetés kiszabását ugyanezen §-ok alapján mellőzi.

24. W e i s z J ó z s e f vádlottat az 1921. évi

B. XIV. 8771 / 220 szám.

1925

III.t.e. 1.§-ának 2.bekezdése és 9.§-a alapján 2 / k e t t ő / évi fogházra mint főbüntetésre, ezenfelül 3 / h á r o m / évi hivatalvesztésre és politikai jogai gyakorlatának ugyanilyen tartamu felfüggesztésére, mint mellékbüntetésre ítéli.

A szabadságvesztésbüntetésből a vádlott statáriális letartóztatása és vizsgálati fogsága által a Btk. 94.§-a alapján 10 / t i z / hónapot kitöltöttnek vesz.

Az 1921. évi III.t.e. 9. és 10. §-aiban meghatározott egyéb mellékbüntetés kiszabását ugyanezen §-ok alapján mellőzi.

25. B o n e z i d a i K á l m á n vádlottat az 1921 évi III.t.e. 1.§-ának 2. bekezdése és 9.§-a alapján 1 / e g y / évi és 10 / t i z / hónapi fogházra, mint főbüntetésre, ezenfelül 3 / h á r o m / évi hivatalvesztésre és a politikai jogai gyakorlatának ugyanilyen tartamu felfüggesztésére, mint mellékbüntetésre ítéli.

A szabadságvesztés büntetésből a vádlott statáriális letartóztatása és vizsgálati fogsága által a Btk. 94.§-a alapján 10 / t i z / hónapot kitöltöttnek vesz.

Az 1921. évi III.t.e. 9. és 10. §-aiban meghatározott egyéb mellékbüntetés kiszabását ugyanezen §-ok alapján mellőzi.

26. ifj. W i n k l e r Á g o s t o n vádlottat az 1921. évi III.t.e. 1. §-ának 2. bekezdése és 9. §-a alapján 1 / e g y / évi és 10 / t i z / hónapi fogházra mint főbüntetésre, ezenfelül 3 / h á r o m / évi hivatalvesztésre és politikai jogai gyakorlatának ugyanilyen tartamu felfüggesztésére, mint mellékbüntetésre ítéli.

A szabadságvesztésbüntetésből a vádlott statáriális letartóztatása és vizsgálati fogsága által a Btk. 94.§-a alapján 10

1925

/ t i z / hónapot kitöltöttnek vesz.

Az 1921. évi III.t.e. 9. és 10. §-alban meghatá-
rozott egyéb mellékbüntetés kiszabását ugyanazon §-ok alapján mel-
lőzi.

27. V a j n a G é z a vádlottat az 1921. évi
III.t.e. 3.§-e első bekezdése alapján 10 / t i z / hónapi fogságra
mint főbüntetésre ítéli. Ezt a büntetést a vádlott statáriális le-
tartóztatása és vizsgálati fogsága által a Btk. 94.§-a alapján tel-
jesen kitöltöttnek vesszi.

28. ifj. E á l m á n J á n o s vádlottat az
1921. III.t.e. 3.§-ának 1. bekezdése alapján 10 / t i z / hónapi
fogságra mint főbüntetésre ítéli. Ezt a büntetést a vádlott statári-
ális letartóztatása és vizsgálati fogsága által a Btk. 94.§-a alap-
ján teljesen kitöltöttnek vesszi.

29. V á g i I s t v á n vádlottat az 1912. évi
XLIII.t.e. 19.§- alapján 1 / e g y / évi börtönpire mint főbüntetésre
ítéli.

A szabadságvesztésbüntetésből a vádlott előzetes
letartóztatása és vizsgálati fogsága által a Btk. 94.§-a alapján
7 / h é t / hónapot kitöltöttnek vesz.

30. F e i s s h a u s z Á l s á r vádlottat
az 1912. évi XLIII.t.e. 19.§-a alapján 1 / e g y / évi börtönpire,
mint főbüntetésre ítéli.

A szabadságvesztésbüntetésből a vádlott előze-
tes letartóztatása és vizsgálati fogsága által a Btk. 94.§-a alapján
11. / t i z e n e g y / hónapot kitöltöttnek vesz.

31. Z w i e k l J ó z s e f vádlottat az 1921
évi III. t.e. 8.9.§-ai alapján 6 / h a t / hónapi fogságra, mint

1925

főbüntetésre, ezenfelül 3 / h á r o m / évi hivatalvesztésre és a politikai jogai gyakorlásának ugyanilyen tartamu felfüggesztésére, mint mellékbüntetésre ítéli.

A szabadságvesztésbüntetésből a vádlott előzetes letartóztatása és vizsgálati fogsága által a Btk. 94.§-a alapján 4 / n é g y / hónapot és 15 / t i z e n ö t / napot kitöltöttnek vesz.

Az 1921. évi III.t.e. 10.§-a utolsó bekezdésében megállapított pénzbüntetés és a 9.§-ban meghatározott egyéb mellékbüntetés kiszabását ugyanezen §-ok alapján mellőzi.

32. S t e i n l e i n S á n d o r vádlottat az 1912. évi LXIII.t.e. 19.§-a alapján 8 / n y o l v z / hónapi börtönrre, mint főbüntetésre ítéli.

A szabadságvesztésbüntetésből a vádlott előzetes letartóztatása és vizsgálati fogsága által a Btk. 94.§-a alapján 7 / h é t / hónapot kitöltöttnek vesz.

33. D o h á n y F e r e n e z vádlottat az 1921. évi III.t.e. 6. §-a első bekezdése és a 9. §-a alapján 3 / h á r o m / hónapi fogházra, mint főbüntetésre, ezenfelül 3 / h á r o m / évi hivatalvesztésre és a politikai jogai gyakorlásának ugyanilyen tartamu felfüggesztésére, mint mellékbüntetésre ítéli.

A szabadságvesztésbüntetés büntetésből a vádlott előzetes letartóztatása által a Btk. 94.§-a alapján 9 / k i l e n e z / napot kitöltöttnek vesz.

Az 1921. évi III.t.e. 9. és 10. §-aiban meghatározott egyéb mellékbüntetés kiszabását ugyanezen §-ok alapján mellőzi.

A szabadságvesztésbüntetést megkezdésének napjától, a hivatalvesztést és politikai jogai gyakorlásának felfüggesztését

1925

a szabadságvesztésbüntetésnek, vagy a szabadságvesztésbüntetés elővülésének befejezésétől kell számítani.

Az 1-33.- szám alatti vádlottak a Bp. 480. és 481. §-ai értelmében kötelesek az eddig felmerült bűnügyi költség fejében 5.583.800 / ö t m i l l i ó - ö t s z á z n y o l e v a n h á r o m - e z e r - n y o l e s z á z k o r o n á t e g y e t e m l e g e s e n, az ezután felmerülő bűnügyi költséget pedig külön - külön az államkincstárnak megtéríteni.

* kir. törvényszék :

29./29 / V á g i I s t v á n nagykőrösi születésű, 43 éves. ref. vallású, ácssegéd, budapesti lakos ;

30 /30/ W e i s z h a u s z A l a d á r budapesti születésű, 39 éves, izr. vallású, magánhivatalnok, budapesti lakos;

31./ 35 / Z w i e k l J ó z s e f budapesti születésű, 29 éves, r.k. vallású, géplakatossegéd, budapesti lakos,

32./45 / S t e i n l e i n S á n d o r pázdi születésű, 24 éves, r.k. vallású, budapesti lakos,

33./55/ D o h á n y F e r e n c z törökszentmiklósi születésű, 34 éves, r.k. vallású, kocsis, budapesti lakos,

34./31 / P a l o t á s I m r e magyarkanizsai születésű, 32 éves, r.k. vallású, kőművessegéd, budapesti lakos,

35. /32/ H u b e r I s t v á n gatorföldei születésű, 41 éves, r.k. vallású, vasgyári munkás, budapesti lakos,

36./33/ H a j d u / K l e i n / H e n r i k újpesti születésű, 36 éves, unitárius vallású, író, újpesti lakos,

37./34/ O s w á t h G á b o r buszti születésű, 38 éves, ref. vallású, asztalossegéd, kispesti lakos,

38./36 / S z a b ó M i h á l y eszterházi születésű

1925

41 éves, ág. ev. vallásu, könyvkötősegéd, budapesti lakos,

39./37/ B o t h B é l a marosvásárhelyi születésű, 40 éves, r.k. vallásu, magánhivatalnok, pestszentlőrinczi lakos,

40./39/ R ó t h S á n d o r P á l erdőbényei születésű, 25 éves, isr. vallásu, magánhivatalnok, budapesti lakos,

41./39/ T ó t h G y ö r g y marossárpataki születésű, 36 éves, ref. vallásu, magánhivatalnok, budapesti lakos,

42./41/ Breeska Emil salgótarjáni születésű, 27 éves, ág. ev. vallásu, vasöntősegéd, budapesti lakos,

43./42/ Cs. K o v á e s G y ö r g y budapesti születésű, 30 éves, ref. vallásu, cipészsegéd, budapesti lakos,

44./43/ K r i e s z l J á n o s budapesti születésű, 23 éves, r.k. vallásu, kéményseprősegéd, veeresi lakos,

45./44/ G r o h o w s z k y E d e jegenyei születésű, 34 éves, r.k. vallásu, gyári fényező, budapesti lakos.

46./46/ B o r o s / B r a u n / I m r e budapesti születésű, 32 éves, isr. vallásu, könyvkötősegéd, budapesti lakos,

47./47/ G ó g ő s J ó z s e f tamási születésű, 29 éves, r.k. vallásu, molnár, tamási lakos,

48./48/ B é r e s J ó z s e f nagykántori születésű, 51 éves, r.k. vallásu, lakatossegéd, budapesti lakos,

49./49/ S z i l á g y i G y u l a kolozsvári születésű, 39 éves, ref. vallásu, magánhivatalnok, pesterzsébeti lakos,

50./51/ P i d ő Á r p á d budapesti születésű, 34 éves, ref. vallásu, telefongyári műszerész, rákospalotai lakos,

51./52/ S e h ó n m a n n L á s z l ó budapesti születésű, 25 éves, isr. vallásu, magánhivatalnok, rákoskeresztúri lakos,

B. XIV. 8771 / 220 szám.

1925

52./53/ P á p a J ó z s e f budapesti születésű, 26 éves, izr. vallásu, író, budapesti lakos,

53./54/ M á h l e r B é l a budapesti születésű, 21 éves, bsr. vallásu, fogtechnikus segéd budapesti lakos,

vádlottakat az 1921. évi III.t.c. 1.§-ának 1. bekezdésébe ütköző és minősülő az állam és társadalom rendjének erőszakos felforgatására irányuló büntett miatt ellenök emelt vád alól a Bp. 326. §-ának 2 pontja alapján felmenti.

P a l o t á s I m r e , H a j d u / K l e i n / H e n r i k , S z a b ó M i h á l y , B ó t h B é l a , R ó t h P á l , és T ó t h G y ö r g y vádlottak vizsgálati fogságát megszünteti és azonnali szabadlábrahelyezésüket rendeli el.

A kir.törvényszék az irodai 927 /1925. napló szám alatt bünjelként kezelt egy utlevelet és egy darab Kazinczi: " A magyar Jakobinusok", egy darab " Das Proletariát ", egy darab " Protokoll des szoc. Abteilung ", egy darab Szoc. Monatshefte", egy darab " Russland " című könyveket Hajdu Henrik vádlottnak,

az irodai 927/1925 naplósám alatt bünjelként kezelt 4 darab M. Beer : " Háboru és Internationála ", egy darab E. Finmon: " Europai Egyesült Államok " című könyveket Boros / Braun / Imre vádlottnak,

az irodai 927/1925 napló szám alatt bünjelként kezelt Kunfi: " Jaures ", Szilágyi: " Vissza az anyaföldhöz", E. Finmon: " Europai Egyesült Államok", Szabó: " Szocializmus ", Beer: " Háboru és Internationála ", Menger : " Néppolitika ", Voltaire: "Boulainvillieres gróf ebédje", Snowden: " Ha a munkáspárt uralomra jut" című könyveket Grohowszky Ede vádlottnak,

B. IV. 8771/ 220 szám.

1925

az irodai 7381/ 1925 napló szám alatt bünyelként kezelt H. Kutner: " Szocialdemokratia és kereszténység " című könyvet Pápa József vádlottnak,

az irodai 1053 /1925 napló szám alatt bünyelként kezelt N. Beer: " Háboru és Internationála " és E.Fimmen: " Europai Egyesült Államok " című könyveket Lukács Jenő vádlottnak.

az irodai 1141 / 1925. naplósám alatt bünyelként kezelt 1 drb. sárga koffert Frisch Istvánnak,

az elnöki letét 825/1925 naplósám alatt bünyelként kezelt 1 drb. 5 dolláros, 2 darab 10 dolláros és 2 darab 5 osztrák schlinges bankjegyet Rákosi Mátyás vádlottnak ,

a Bp. 488.§-a alapján kiadni rendeli és jogosítottakat az ítélet jogerős emelkedése után a felsorolt bünyelek elvitelére felhívja.

Az irodai 927/1925,367/1926,1053/1925 naplósámok alatt bünyelként kezelt 63 csomagban és egy kézításkában levő Hajdu Henrik, Váradi László, Róthausz Ilona, Szántó / Spitzer/ Sándor, Vági István, Vajna Géza, Szabó Mihály, Szilágyi Gyula, Wittmann Adolf, Boros /Braun/Imre, Steinlein Sándor, Tóth Györgyné, Grohowszky Ede, Pápa József, Juhász Pál, Németh Lajosná, Pintér János, Vámos Lona Szántó Gyula, Sámuel Lajos, Földi Imre, ifj. Winkler Ágoston, Gógös Ignác, Róth Pál, Palotás Imre, Bonczidai Kálmán, Óri Károly, Sidó Árpád, Pivovarcsik Béla, Fiala Ferencz, Máhler Béla, Kiss István, Oan József ,Gyalog János , Szabó Péter, György Benedek, Pivovarcsik Sándor Bozsóki Lajos, Tóth György, Németh Gyula , Szilágyi József, Jenő, Weinberger Zoltán, Riha Lajos, Lukács Jenő, Weisz József , Erdős László és Frisch Istvántól lefoglalt könyveket, füzeteket, röpiratokat, jegyzeteket , njságokat

B. IV. 8771 / 220 szám.

1925

továbbá az irodai 927/1925 naplósám alatt bűnjelként kezelt Nagy Juliskától lefoglalt 1 drb. "Frommer" rendszerű pisztolyt és 8 drb. töltényt, Várady László dr.-tól lefoglalt egy darab forgópisztolyt és három darab töltényt, Pintér Jánostól lefoglalt 1 drb. "Clement" rendszerű pisztolyt, Pintér Jánostól lefoglalt 1 drb. "Veldog" rendszerű forgópisztolyt, végül az irodai 1053/1925 naplósám alatt bűnjelként kezelt és Szilágyi Gyulától lefoglaltnak jelzett 1 drb. fekete irattáskát, a Btk. 61.§-a alapján elkobozza és e bűnjeleket az ítélet jogerőre emelkedése után a budapesti kir. ügyészségnek megküldi.

Ezt az ítéletet jogerőre emelkedése után a budapesti kir. ügyészséggel és a mellékbüntetések nyilvántartása céljából Budapest székesfőváros tanácsával és Pest vármegye alispánjával közölni rendeli.

INDOKOLÁS: stb.stb.stb.

Budapest, 1926. évi augusztus hó 4. napján.

Dr. Szemák Jenő sk. ít. elnök. dr. Szabelcska Mihály s.k. előadó.

Falotás Imre, Huber István, Hajdu Henrik, Osváth Gábor, Szabó Mihály, Both Béla, Róth / Vándor / Pál, Tóth György, Brecska Emil, Cs. Kovács György, Kriszti János, Grohowszky Ede, Boros / Braun / Imre, Göss József, Béres József, Szilágyi Gyula, Sidó Árpád, Schönmann László, Pápa József és Máhler Bélára vonatkozólag j o g e r ő s ;

Rakosi Máttyás, Őri Károly, Gögös Ignác, Tóth Györgyné szül. Hámán Katalin, Juhász Pál, Mitterer József, Szabó Péter, Lakatos Albert, Kiss Károly, Keller István, Petri Miklós, Fiala Ferencz, Weisz József, Vajna Géza, Bonczidai Kálmán, Weissenhoffer László, "émeth Gyula, Fekkel

B. XIV. 8771 / 220 szám.

1925

Mátyás, ifj. Finkler Ágoston, Vancez József, Zajner Ferencz, Szilágyi József Jenő, ifj. Kálmán János, Bozsóki Lajos, Vig István, Lukács János, Vági István, Dohány Ferencz, Weinberger Zoltán és Zwickl József vándorok

lottákra vonatkozólag:

Jogerős és végrehajtható.

[Handwritten signature]
m. elnök.

A kiadvány hiteles
[Handwritten signature]
biztosító

Budapest Fővárosi Közigazgatás

A MAGYAR ÁLLAM NEVÉBEN I

A budapesti kir. ítélőtábla, mint büntető bíróság az állami és társadalmi rend felforgatására irányuló büntetti miatt vádolt Rákosi Mátyás és 53 társa ellen indított bűnügyet, melyben a budapesti kir. büntető törvényszék az 1926 évi augusztus hó 4.-én B. XIV. 8771/1925-220 szám alatt ítéletet hozott, a kir. ügyész által Tóth Györgyné szül: Hámán Katalin, Juhász Pál, Mitterer József, Szabó Péter, Lakatos Albert, Kis Károly, Keller István, Petri Miklós, Fiala Ferenc, Weisz József, Vajna Géza, Bonczidai Kálmán, Weiszenhoffer László, Németh István, Németh Gyula, Fekkel Mátyás, ifj. Winkler Agoston, Rancz József, Czeine Ferencz, Szilágyi József Jenő, ifj. Kálmán János, Bozsóki Lajos, Vigh István és Lukács Jenő vádlottak terhére a Bp. 385. §-ának 1., b., pontja alapján a vádtól eltérő minősítés miatt, valamint a büntetés súlyosbbitása végett -

Rákosi Mátyás, Óri Károly, Gögös Ignác, Weinberger Zoltán, Vági István, Weiszhaus Aladár, Zwickl József, Steinlein Sándor és Dohány Ferenc vádlottak terhére a büntetés súlyosbbitása végett, - valamennyi elítélt vádlott által bűnösségük megállapítása miatt: - Rákosi Mátyás és Weinberger Zoltán vádlottak védője által a Bp. 385. §-ának 1a., és b., pontja alapján a bűnösség megállapítása és a minősítés miatt; Juhász Pál védője által a Bp. 385. §-ának 1a., 2. és 3. pontja alapján a bűnösség megállapítása, minősítés és a Dtk. 92. §-ának nem alkalmazása miatt, - Óri Károly, Gögös Ignác, Tóth Györgyné szül: Hámán Katalin, Fiala Ferenc, Németh Gyula, Czeine Ferenc, Lakatos Albert, Petri Miklós, Vigh István, Weiszenhoffer László, Szilágyi József Jenő, Bozsóki Lajos, Kiss Károly, Keller István, Németh István, Fekkel Mátyás, Rancz József, Lukács Jenő, Weisz József, Bonczidai Kálmán, ifj. Winkler Agoston, Vajna Géza Vági István, Weiszhaus Aladár, Zwickl József, Steinlein Sándor, és Dohány Ferencz vádlottak védői által a Bp. 385. §-ának 1a., és 3. pontja alapján a bűnösség megállapítása és a Btk. 92. §-ának nem alkalmazása miatt, - Mitterer József, Szabó Péter és ifj. Kálmán János vádlottak védői a Bp. 385. §-ának 1a., pontja alapján a bűnösség megállapítása miatt és - Boros /: Braun /: Imre vádlott védője által mert a felmentés a Bp. 326. §-ának 1. pontja helyett, annak 2. pontjára van alapítva, - és pedig az Óri Károly, Gögös Ignác, Tóth Györgyné szül: Hámán Katalin, Fiala Ferenc, Németh Gyula, Czeine Ferenc, Lakatos Albert, Szilágyi József Jenő, Bozsóki Lajos, Németh István, Fekkel Mátyás, Rancz József, Lukács Jenő, Weisz József, Petri Miklós, Bonczidai Kálmán, ifj. Winkler Agoston, ifj. Kálmán János, Weiszhaus Aladár, Zwickl József, Steinlein Sándor, Dohány Ferenc, és Boros /: Braun Imre vádlottak védői által a főtárgyalás folyamán érvényesített és a Bp. 384. §-ának 9. pontjára alapított alaki semmiségi okoknak is a fenntartása mellett bejelentett és védőik által a Gögös Ignác, Tóth Györgyné szül. Hámán Katalin

Fiala Ferenc, Lakatos Albert, Lukács Jenő, Bozsóki Lajos, Zwiékl József, Dohány Ferenc, Weiszhaus Aladár, Óri Károly, Németh Gyula, ifj. Winkler Agoston, ifj. Kálmán János, Boros /: Braun:/ Imre, Juhász Pál, Mitterer József, Szabó Péter, Czeiner Ferenc, Qancz József, Szilágyi József Jenő és Steinlein Sándor vádlottak érdekében írásban is megokolt fellebbezés folytán az 1927 évi január hó 13, 14 és 15.-én megtartott nyilvános fellebbeviteli főtárgyaláson, amelyen Gadó István, tanácselnök, dr. Bán József és Medvigy István kir. ítélőtáblai bírák vettek részt, a jegyzőkönyvet dr. Szapanyos Géza kir. ítélőtáblai tanácsjegyző vezette, - a vád képviselőjében dr. Fabó Zoltán kir. főügyészi helyettes járt el, - míg a megjelent Rákosi Mátyás és Weinberger Zoltán vádlottakat dr. Lengyel Zoltán és dr. Giczzy József ügyvédek mint különvédők és ezeknek időközönként való távollétében dr. Füzesesély Kund ügyvéd, mint közvédő, - az ugyancsak megjelent Óri Károly, Gógós Ignác, Tóth Györgyné szül. Hámán Kató, Juhász Pál, Mitterer József, Szabó Péter, Fiala Ferenc, Németh Gyula, Czeiner Ferenc, Lakatos Albert, Petri Miklós, Vigh István, Weiszenhoffer László, Szilágyi József Jenő, Bozsóki Lajos, Kiss Károly, Keller István, Fekkel Mátyás, Qancz József, Lukács Jenő, Weisz József, Bonczidai Kálmán, és ifj. Winkler Agoston vádlottakat dr. Makkai Ödön ügyvéd, mint különvédő, és ennek időközönként való távollétében dr. Füzesesély Kund ügyvéd, mint közvédő; - a meg nem jelent Németh István vádlottát, dr. Füzesesély Kund ügyvéd, mint közvédő, - a megjelent Vági István és Weiszhaus Aladár vádlottakat dr. Győri Ákos ügyvéd, mint különvédő és ennek időközönként való távollétében dr. Füzesesély Kund ügyvéd, mint közvédő, - a meg nem jelent Vajna Géza, Zwiékl József, Dohány Ferenc, Boros /: Braun:/ Imre és a megjelent Steinlein Sándor vádlottakat dr. Kollmann Dezső ügyvéd, mint különvédő jelentkezésséig dr. Füzesesély Kund ügyvéd, mint közvédő majd dr. Kollmann Dezső ügyvéd, mint különvédő és ennek időközönként való távollétében ismét dr. Füzesesély Kund ügyvéd, mint közvédő, végül a megjelent ifj. Kálmán János vádlottat dr. Makkai Ödön, majd dr. Kollmann Dezső ügyvédek, mint különvédők és ezeknek időközönként való távollétében dr. Füzesesély Kund ügyvéd, mint közvédő képviselték, - a vád és védelem meghallgatása után vizsgálat alá vette és az 1927 évi január hó 15.-én meghozta a következő

I T É L E T E T :

A kir. ítélőtábla az elsőfoku bíróság ítéletének a Németh István vádlottra vonatkozó részét a Bp. 423. §-ának utolsóelőtti bekezdése alapján hatályon kívül helyezi, és az ellen indított bünvádi eljárást megszünteti.

Ugyanannak az ítéletnek a Weinberger Zoltán és Zwiékl József vádlottak főbüntetésére, valamint Weiszhaus Aladár és Steinlein Sándor vádlottak büntetésére vonatkozó részét megváltoztatja és Weinberger Zoltán vádlott fegyházbüntetését 6. /: h a t :/ évi, - Weiszhaus Aladár vádlott börtönbüntetését 10. /: t i z :/ hónapi, - a Zwiékl József vádlott fegyházbüntetését 4 /: n é g y :/ hónapi, - és a Steinlein Sándor börtönbüntetését 7 /: h é t :/ hónapi időtartamra leszállítja azzal,

11126

B. VII. -----/ 252

1926

hogy a Weiszhaus Aladár, Zwiekl József és Steinlein Sándor vádlottakra most megállapított szabadságvesztésbüntetést Weiszhaus Aladárnak az 1925 évi július hó 1. napjától az 1925 évi szeptember hó 16. napjáig tartott előzetes letartóztatása, ettől a naptól az 1926 évi február hó 6.-ik napjáig tartott, majd az 1926 évi március hó 9 napjától az 1926 évi augusztus hó 4 napjáig tartott vizsgálati fogsága által, - Zwiekl Józsefnek az 1925 évi szeptember hó 22. napjától az 1925 évi november hó 28. napjáig tartott statáriális letartóztatása, majd az 1926 évi május hó 12 napjától az 1926 évi augusztus hó 4. napjáig tartott vizsgálati fogsága által, - és Steinlein Sándornak az 1925 évi július hó első napjától az 1925 évi szeptember hó 16. napjáig tartott előzetes letartóztatása és ettől a naptól az 1926 évi február hó 6. napjáig tartott vizsgálati fogsága által a Btk. 94. §-a alapján egészben kitöltöttnek nyilvánítja.

Ugyannak az ítéletnek azt a részét, mellyel a bűnjelként lefoglalt forgópisztolyokat és töltényeket elkobozza és a budapesti kir. ügyészségnek megküldi, megváltoztatja, s a fenforogni látszó engedély nélkül való fegyvertartás által elkövetett kihágás elbírálása végett ezeket a bűnjeleket a vonatkozó iratok kapcsán a a budapesti m. kir. államrendőrséghez, mint a most említett bűnjelek tekintetében a kihágás elévülése esetén is rendelkezésre hatáskörrel bíró illetékes hatósághoz rendelni megküldeni. Az elsőfoku bíróság ítéletének egyéb fellebbezett részét helybenhagyja, nem fellebbezett részét pedig nem érinti, de a helybenhagyott részt a következőkben helyesbíti:

1., a Rákosi Mátyás és Weinberger Zoltán vádlottak által az állam és társadalom törvényes rendjének erőszakos fel-forgatására, különösen a magát proletároknak nevező társadalmi osztály kizárólagos uralmának erőszakos létesítésére irányuló mozgalmat és szervezkedést vezető és az elsőfoku bíróság ítéletében meghatározott tevékenységgel összefüggően és annak céljára elkövetett s a Btk. 400 §-ának 1. bekezdése alá eső közokirat-hamisítás vétségét tüzetesebben akként jelöli meg, hogy Rákosi Mátyás vádlott a nevének, foglalkozásának, születési helyének és idejének, valamint lakhelyének kivételével egyéb személyi /: személyleirási :/ adatainak bemondása és fényképének átadása mellett, valószínűleg mások közvetítésével a milánói m. kir. konzulatuson magát Braun Vilmos Győrben az 1894 évben született, Verencében lakó, nős, kereskedőnek adva ki, és fényképét is ezzel az álnévvel aláírva, Milánóba az 1924 év december hó 12.-én a 262.124/409 K. A/1924-5 szám alatt a maga részére a nevezett m. kir. Konzulatus által magyar utlevelet állíttatott ki és annak felhasználásával először az 1924 évi december hó 21.-én Szentgothárdon Magyarországra belépett, majd ezt követőleg a magyar határon többször - 1925 évi január 24.-én, február 15.-én, március 7.-én, május 8.-án, július 11.-én, augusztus 1-én aug. 13-án és szeptember 7-én - kiment illetve bejött, mindannyiszor az utlevélben leírt személynek ki és belépését az ellenőrző m. kir. államrendőrség és külföldi hatóság által az utlevélben is hivatalosan igazoltatva s ekként szándékosan közreműködött arra, hogy jogainak és jogviszonyainak lényegére vonatkozólag valótlan

11126
B. VII -----/ 252
1926

tények - vezetessenek be az útlevélbe és a Magyarország területére útlevéllel bejövő és innen távozó egyénekről kiállított hivatalos igazolásokba, mint közokiratokba; - Weinberger Zoltán vádlott pedig nevének, honosságának, foglalkozásának, születési helyének és idejének, valamint lakhelyének kivételével egyéb személyi /: személy leirási :/ adatainak bemondása és fényképének átadása mellett, val'szinüleg mások közvetítésével magát Kocher Adolf Grázban 1889 évi november hó 26. -án született és ott lakó kereskedelmi alkalmazottnak adva ki és fényképét is ezzel az álligazgatóság által 966001 és 1053/P. Reg. szám alatt a maga részére osztrák útlevelet állittatott ki, - és ennek felhasználásával Bécsben az 1925 évi június hó 12. -én a m. kir. követségen 26738 szám alatt magyar visumot szerevezve, az 1925 évi június hó 14. -én Magyarországra jött, az 1925 évi augusztus hó 9. -én kiment 44966 szám alatt új magyar visumot szerevezve Csehországon át az 1925 évi szeptember hó elsején újra Magyarországra jött mindannyiszor a visumokat a bécsi m. kir. követség által az útlevélre is vezettetve s az útlevélben leirt személynek ki és belépését az ellenőrző m. kir. államrendőrség és külföldi hatóság által az útlevélben is hivatalosan igazoltatva, s ekként szándékosan közvonatkozólag valótlan tények vezetessenek be az útlevélbe és a Magyarország területére bejövő és onnan távozó idegenek ellenőrzéséről vezetett nyilvántartó könyvekbe és hivatalos igazolásokba, mint közokiratokba; -

2., Rákosi Mátyás és Weinberger Zoltán vádlottak büntetésének kiszabásánál az 1921: III. t. c. 1 § bekezdésének is a felhívását, valamint Vági István, Weiszhaus Aladár és Steinlein Sándor vádlottak bőrtönbüntetésének " főbüntetesként " való kitüntetését mellőzi.

Együttal azonban Rákosi Mátyás és Gögös Ignác vádlottak fegyházbüntetéséből az 1925 évi szeptember hó 22. napjától a mai napig tartó fogvatartásuk által 1 /: egy :/ évet és 3 /: három hónapot - Ori Károly vádlott fegyházbüntetéséből az 1925 évi szeptember hó 22. napjától az 1926 évi január hó 7. -ig tartott és az 1926 évi március hó 8. napjától a mai napig tartó fogvatartása által 1 /: e g y :/ évet és 1 /: e g y :/ hónapot, - Tóth Györgyné szül. Hámán Katalin, Juhász Pál, Mitterer József, Szabó Péter, Lakatos Albert, Kiss Károly, Keller István, Petri Miklós, Fiala Ferenc, Weisz József, Bonczidai Kálmán, Weissenhoffer László, Németh Gyula, Fekkel Mátyás, ifj. Winkler Ágoston, Cincz József, Czeiner Ferenc, Szilágyi József Jenő, Bouszki Lajos, Vigh István és Lukács Jenő vádlottak fegyházbüntetéséből az 1925 évi szeptember hó 22. napjától, - a mai napig tartó fogvatartásuk által 1 /: egy :/ évet, 3 /: három :/ hónapot és 20 /: husz :/ napot a Btk. 94. §. a. alapján kitöltöttnek vesz. -

Egyben utasítja az elsőfoku bíróságot, hogy ítéletének kiadmányaitban előforduló következő nyilvánvaló tollhibákat

11126
B. VII. -----/ 252
1926

hogy a 21. oldalon Mitterer József vádlott neve Ferencnek, s több helyen /: a 16, 17, 18, 29, 30. és 85 oldalon /: az 1912: 63. t. cikk, 1912: 43 t. cikknek iratott, a Bp. 443. §-a alapján javíttassa ki.

Végül felhívja az elsőfoku bíróság figyelmét arra, hogy a szövegben levő György Benedek, Kélinger Pál, Jackér Gábor /: Hériszt Lajos /: Sámuel Lajos, dr. Váradi László, Rothauser Ilona, Király /: Katz /: Pülöp, Hidasi György és Fodor Károly-terheltek ellen folyamatba tett bünvádi eljárás, a Bp. 472. §a. értelmében, előkerültökig megszüntetendő.

INDOKOLÁS:

I;

A kir. ügyész által Vági István, Weiszhaus Aladár, Zwickl József, Palotás Imre, Huber István, Hajdú /: Klein /: Henrik, Ozsvát Gábor, Szabó Mihály, Both Béla, Róth /: Vándor /: Pál, Tóth György, Brecska Emil, Cs. Kovács György, Krieszl János, Grohovszki Ede, Steinlein Sándor, Boros /: Braun /: Imre, Gögös József, Béres József, Sidó Árpád, Schönmann László, Pápa József, Mahler Béla és Dohány Ferenc vádlottak terhére az 1921: III:t. c. 1.§-ának 1., bekezdésébe ütköző büntettnék vádja alól való felmentésük miatt bejelentett fellebbezést a kir. főügyész 8804/1926 f. ü. számú nyilatkozatával visszavonta.

Az elsőfoku bíróság előtt megtartott főtárgyaláson a kir. ügyész Rákosi Mátyás és Weinberger Zoltán vádlottak terhére a Bp. 385. §-ának 1b., pontjában foglalt semmiségi ok alapján a vádtól eltérő minősítés miatt is jelentett be fellebbezést. Írásban előterjesztett nyilatkozatában ez fellebbezés nem volt benne. Az eltérés felől megkérdeztetvén, oda nyilatkozott, hogy ezt a fellebbezést hallgatólag visszavonni kívánta. A fellebbviteli főtárgyaláson a kir. főügyész helyettese ezt a fellebbezést kifejezetten visszavonta.

Mindezekhez képest a kir. ítélőtábla a közvádlónak ezeket a fellebbezéseit figyelemen kívül hagyta, s az ügyet a többi fellebbezés alapján vette felülvizsgálat alá.-

II.

Dr. Kollmann Dezső ügyvéd, mint Óri Károly, Németh Gyula, Fekkel Mátyás, ifj. Winkler Agoston és ifj. Kálmán János valamint Boros /: Braun /: Imre vádlottak védője a Bp. 384. §-ának 9. pontja alapján a következő alaki semmiségi okokat jelölte meg: 1., mert a főtárgyalás elnöke a tanuként kihallgatott dr. Schweinitzer József rendőrtanácsoshoz intézett ama kérdéseire, hogy a belügyminiszter ebben az ügyben a rendőrségnek milyen utasítást adott, a tanu milyen utasítással ment külföldre és kitől értesült hogy a V á g i pártban a "kommunista" kifejezés helyett az "osztályharcos" kifejezést használták,- a válaszádat megtiltotta;

2. mert a kir. törvényszék nevezett tanuhoz a

11126
B. VII. -----/ 252
1926

vádlottak állítólagos megveretése tárgyában további kérdések feltételét megtiltotta.

A kir. ítélőtábla ezeket a semmiségi okokat figyelmen kívül hagyta, mert az ügynek érdemben való eldöntése szempontjából teljesen közömbös, hogy a belügyminister adott-e és ha igen, mily utasítást a rendőrségnek a nyomozásra, továbbá hogy mily utasítással ment dr. Schweinitzer József rendőrtanácsos külföldre, s hogy honnan szerzett értesülést egyes adatok felől.

Továbbá dr. Schweinitzer József rendőrtanácsos határozottan vallotta, hogy nincs tudomása arról, hogy bármelyik vádlottat a rendőrségen bántalmazták volna, sem ő, sem a jelenlévők más a vádlottak egyikét sem bántalmazta, - s így erre a tásnak tűnik fel, mely kérdezőségi mód pedig a törvény által nincs megengedve.

Dr. Győri Ákos ügyvéd, mint Gógós Ignác, Tóth György né szül. Hámán Katalin, Fiala Ferenc, Lakatos Albert, Bozsóki Lajos, Lukács Jenő, Weiszhaus Aladár, Zwickl József és Dohány Ferenc vádlottak védője ugyancsak a Bp. 384. §-ának 9. pontja alapján amiatt jelölt meg alaki semmiségi okot, hogy a kir. törvénybizalmi embere, azt az indítványát, hogy ki volt a rendőrség rendőrtanácsosnak a hivatalos titok alól felmentése iránt intézkedés tétessék, - elutasította. Ez a semmiségi ok sem vehető figyelembe. A vádlottaknak bizonyos tekintetből érdeke fűződhet ahhoz, hogy ez a kérdés tisztáztassék, - de az ügynek érdeme szempontjából nevezetesen, hogy a vádlottak bűnössége megállapítható-e, ez a kérdés teljesen közömbös.

Semmiségi okot jelölt még meg azért is, mert Harangozó István tanu megesketését a Bp. 221. §-ának 6. pontja alapján elvállomására való megesketését.

Ez a semmiségi ok sem érdemel bírói figyelmet, mert egyáltalán nincs adat arra, hogy ez a tanu hamis vallomást tett volna, - s megesketésének törvényes akadályja nem volt.

Dr. Admetó Géza ügyvéd, mint Petri Miklós, Németh István, és Bonczidai Kálmán vádlottak védője arra irányuló bizonyítás kiegészítését célzó indítványának elutasítása miatt, hogy Weinberger Zoltán vádlott Bonczidai Kálmánnal kapcsolatosan hallgattassék meg arra a ténykörülmenyre, hogy kétféle ifju munkás mozgalom volt: legalis és illegalis, - továbbá, hogy annak a ténykörülmenynek az igazolására hogy Landler Bécsben óva intette a magyarokat, hogy a szervezkedésnél erőszakhoz ne folyamodjanak, a rögtönítélő bíróság főtárgyalási jegyzőkönyvének 44. oldalán levő végzés felelvtassék, - jelölt meg a Bp. 384. §-ának 9. pontja alapján semmiségi okot.

11126
E. VII. -----/ 252
1926.

A kir. ítélőtábla ezeket az alaki semmiségi okokat is figyelmen kívül hagyta, mert a törvény szerint a vádlotthoz az elnököhöz kívül még közvetve sem lehet senki más fel kérdést, másrészt az igazolni kívánt ténykörülmény a bünper egyéb adataival teljesen tisztázott.

A rögtönítélő bíróságnak kérdéses végzése a vádlottaknak a fő tárgyaláson elhangzott vallomásaikból látta megállapíthatónak, hogy céljaikat nem azonnali erőszakkal, hanem fokozatosan kívánták elérni, s így egyes ez idő szerinti vádlottaknak tanuként arra való kihallgatását, hogy Landler a bécsi kongresszuson és agitator képző tanfolyamon milyen ki-jelentéseket tett, nem rendelte el.

Ez a végzés tehát nem tartalmazza azt, - amit a védő azzal bizonyítani kívánt, különben is az a körülmény, hogy a pernek más eljárás szerint való szakában az akkor eljáró bíróság a bizonyítás kérdésében mely okokból és minő álláspontot foglalt el az ítéletre befolyással nem lehet, - a bizonyítani kívánt ténykörülmény a vádlottak bűnösségének kérdésében nem is lényeges. -

Dr. Révész József ügyvéd, mint Czeiner Ferencz, Szilágyi József Jenő, Gancz József és Steinlein Sándor vádlottak védője ugyancsak a Bp. 384. §-ának 9. pontja alapján azért jelölt meg alaki semmiségi okot, mert a kir. törvényszék bizonyítás kiegészítése iránt előterjesztett következő indítványait elutasította:

1., Annak igazolására, hogy Gancz József vádlottat megverték, szereztessék be a kísérő lapja.

2., Gelmann Sándor és Hegedüs János tanuk hallgatassanak ki annak a ténykörülménynek az igazolására, hogy Gancz József mérsékelt szociálista.

3., Annak igazolására, hogy mi volt a szociáldemokrata párt álláspontja olvastassék fel a pártnak az 1922. december hó 24, 25 és 26 napjain megtartott gyűléséről felvett s általa becsatolt jegyzőkönyvnek 114. és 119 lapján megjelölt része.

4., Annak igazolására, hogy a szociálista munkáspárt a nemzetgyűlési választásokon részt akart venni, becsatolt és kért ismertetni egy hivatalos ajánlási ívet. -

Ezek az alaki semmiségi okok sem érdemelnek bírői figyelmet.

A védő nem jelölte meg, hogy mit ért kísérő lap alatt, ilyen tárgyirat az ügyben nincs. Gancz József vádlottára nézve különben nemleges orvosi látlelet van s így más irathól megveretése nem állapítható meg. A vádlottak megveretésének kérdésében különben a kir. ítélőtábla is osztja az elsőfoku bíróságnak azt a megállapítását, hogy nincs bizonyíték arra hogy a vádlottakat

a rendőrségen bántalmazták, vagy megfélemlítették volna, - de ha még bántalmazták volna is, akkor is való a vallomásuk, mert az annyira részletes, összefüggő és oly ténykörülményeket is felfedő, hogy azokat az eljáró rendőrtisztviselők és közegek maguktól ki nem találhatták.

Az a kérdés, hogy Cancz József vádlott milyen politikai érzelmű, a per eldöntése szempontjából közömbös, mert az ellene vádba tett bűncselekményt nem kommunista érzelmű egyén is elkövetheti.

Ugyancsak lényegtelen annak a kérdésnek a tisztázása, hogy a sociáldemokrata pártnak mi volt az álláspontja, s hogy a socializmus párt részét kívánt-e venni a nemzetgyűlési választásokon. -

Végül dr. Timár Miklós ügyvéd mint Weisz József vádlott védője szintén a Bp. 384. §-ának 9. pontja alapján jelölt meg semmiségi okot, mert a kir. törvényszék azt az indítványát, hogy Klein Gyula tanu hallgattassék ki arra a körülményre, hogy Weisz József vádlott az 1925 év augusztus hó 20 napján Budapesten volt, s így nem lehetett akkor Bécsben a kommunista kongressuson. Ennek a ténykörülménynek a bizonyítása azért felesleges és céltalan, mert maga Weisz József vádlott a főtárgyaláson is beismer- te hogy a nevezett kongressuson ott volt. -

Mint hogy tehát a panaszolt esetekben oly közben- szóló határozatot a kir. törvényszék nem hozott és az elnök oly intézkedést nem tett, amely a törvénynek a védelem szempontjából lényeges rendelkezését vagy elvét megsértette, illetőleg tévesen alkalmazta volna s minthogy továbbá panaszolt sérelmek az ité- letre nyilvánvalóan nem voltak befolyással. - valamennyi alaki semmiségi okot figyelmen kívül hagyni kellett.

III;

É R D E M B E N :

A beérkezett halotti anyakönyvi kivonat tanúsága szerint Németh István vádlott az 1926. évi december hó 31-én meghalt. A Bp. 423. §-ának utolsó előtti bekezdése értelmében az elsőfoku bíróság ítéletének reá vonatkozó részét hatályon kívül helyezni és az ellene folyamatba tett bünvádi eljárást megszüntetni kellett.

A többi elítélt vádlottat illetőleg a kir. ítélőtábla az elsőfoku bíróság ítéletében megállapított tényállást, az abban felsorolt és helyesen értékelt bizonyítékoknál fogva szin- tén valónak fogadta el.

Mellőzte azonban az ítéletnek ebből a részéből a megállá- pitott tényekhez fűzött reflexiókat, mert ezek a kir. törvényszék véleményét tartalmazzák és a tényállás megállapításához csak a bizonyítékok alapján valónak elfogadott tények felsorolása tartozik.

11126
B. VII . ----- / 252
1926

Kiegészítette azonban ezt a tényállást Rákosi Mátyás és Weinberger Zoltán vádlottakra vonatkozólag, ezeknek a vádlottaknak előadása és a bünyelként lefoglalt utleveleik adatai alapján azzal, hogy Rákosi Mátyás vádlott nevének, foglalkozásának, születési helyének és idejének, valamint lakhelyének kivételével egyéb személyi /: személyleirási :/ adatainak bemondása és fényképének átadása mellett. - valószínűleg mások közvetítésével - a milánói m. kir. konszultatúson magát Braun Vilmos Győrben az 1894. évben született, Velencében lakó, nős, kereskedőnek adta ki, fényképét is ezzel az álnévvel írta alá, s ekként a maga részére a nevezett m. kir. konzulátus által Milanóban az 1924. év december hó 12.-én 262124/409. K. A. 1924-5 szám alatt magyar utlevelet állíttatott ki. Ennek az utlevélnek felhasználásával, az abban foglalt, felülbélyegzések tanúsága szerint először a 1924 évi december hó 21.-én lépett be Szentgothárdon Magyarország területére; - az 1925 év január 24.-én kilépett és 1925. évi február hó 15.-én újból bejött majd az 1925 évi március hó 7.-én kiment és az 1925. évi május hó 8.-án megint visszajött; az 1925 évi július hó 11.-én újra kilépett és az 1925 évi augusztus hó elsején bejött, végül az 1925 évi augusztus hó 13. napján ismét kiment, - az 1925 évi szeptember hó 7. napján újra belépett Magyarországra, s pedig akként, hogy a m. kir. államrendőrség minden be- és kilépését az utlevélbe nyomott hivatalos bélyegzővel, a kilépés és belépés napjának kitételével és az államrendőrség ellenőrző hatósági személyének aláírásával mindannyiszor igazolta és a külföldi ellenőrző hatóság is hasonlóképen mindenkor az utlevélben hivatalosan bizonyította;

Weinberger Zoltán vádlott pedig nevének, honosságának, foglalkozásának, születési helyének és idejének, - valamint lakhelyének kivételével egyéb személyi /: személyleirási :/ adatainak bemondása és fényképének átadása mellett; - valószínűleg mások közvetítésével - magát Kocher Adolf Grácban az 1889. évi november hó 26.-án született és ott lakó kereskedelmi alkalmazottnak adta ki, - fényképét is ezzel az álnévvel írta alá, - s ekként az 1925 évi február hó 28.-án a grázi rendőrigazgatóság által a maga részére 966001 és 1053/P. Reg. szám alatt osztrák utlevelet állíttatott ki. Erre az utlevélre Bécsben az 1925 évi június hó 11.-én a m. kir. követségen 26738 szám alatt az utlevélbe is hivatalosan beírt magyar visumot szerzett. - s az utlevél felhasználásával az 1925 évi június hó 14.-én Magyarországra jött, - az 1925 évi augusztus hó 9.-én kiment, - majd az 1925 évi augusztus hó 28.-án a Bécsben a m. kir. követségen 44966 szám alatt az előbbihez hasonlóan új magyar visumot szerzett és Csehországon át az 1925 évi szeptember hó elsején újra Magyarországra jött.

Az első be- és kilépésnél a budapesti m. kir. államrendőrség első főkaptányának utlevél-ellenőrző osztálya a második belé-
lamérendőrség
pésnél pedig a szombathelyi főkaptányosága ezeket a tényeket az utlevélbe nyomott bélyegzővel a Rákosi Mátyás vádlott utlevélénél körülírt módon hivatalosan igazolta és egyben bevezette az idegeneket ellenőrző nyilvántartási könyvekbe is. A határon történt ki- és belépést a külföldi ellenőrző hatóság is a magyar hatósághoz hasonlóan minden esetben hivatalosan bizonyította.

Kiegészítette a kir. ítélőtábla a tényállást a

B. VII , 11126
-----/ 252
1926

főtárgyaláson ismertetett bünjelként lefoglalt könyvek tartalma alapján azzal is, hogy az 1925 év elején Bécsben és Budapesten több magyar nyelvű kommunista irányzatu propaganda művet adtak ki, - és pedig Bécsben: 1., " A Kommunista Internationale alapkövei " Irányelvek és tézisek a kommunista pártmunkáról. A bevezetést és jegyzeteket írta Kún Béla " címűt. 2., J. Sztalin " Lenin és Leninizmus " címűt. Előszót írt hozzá Landler Jenő. 3./ " Uj Március " című kommunista folyóiratot, melynek egyes számaiban Kún Béla, Alpári Gyula, Landler Jenő és Rákosi Mátyás volt magyar országi népbiztosok is írtak cikkeket ;

Budapesten Vándor Pál fordításában 1., Edo Fimmen " Europai egyesült államok vagy Europa részvénytársaság ". A kapitalizmus fejlődési iránya és a munkásság feladatai címűt; 2., M. Beer " Háboru és Internationale " címűt, és függelékül Vándor Pálnak " A magyar párt és háboru " című értekezését.

Végül kiegészítette a tényállást a vádlottak bemondása és az erkölcsi bizonyítványok adatai alapján azzal, hogy Rákosi Mátyás vádlott büntetve még nem volt, de az u. n. tanácsköztársaság alatt a vád szerint elkövetett sorozatos /: száznál több :/ főbenjáró bűncselekmények miatt ellene nyomor-zólevelet bocsátottak ki.

Gögös Ignác vádlott az 1911 évben a marczalli kir. járásbíróóság által súlyos testi sértés vétsége miatt 6 heti fogházzal és 26 K. pénzbüntetéssel volt büntetve; - Weinberger Zoltán vádlottat a m. kir. Kuria az 1926 évi január hó 9.-én lázadás miatt 10. évi, fiataalkorúak fogházára ítélte és ő most ezt a büntetését tölti; - Juhász Pál vádlottat a kecskeméti kir. törvényszék az 1913. évben lopás vétsége miatt 1. hónapi fogházra és 1. évi hivatalvesztésre és politikai jogainak ugyanilyen tartamú felfüggesztésére ítélte, de a szabadságvesztés büntetésre vonatkozólag kegyelmet nyert; - Czeiner Ferenc vádlott sége miatt 5 hónapi fogházzal; - Weiszenhoffer László vádlott a budapesti kir. büntetőtörvényszék által az 1920 évben lopás vétsége miatt 3. évi fegyházzal; - Bozsóki Lajos vádlott a budapesti kir. büntető járásbíróóság által az 1918. évben lopás vétsége miatt 100 K. pénzbüntetéssel Weisshaus Aladár vádlott a budapesti kir. büntetőtörvényszék által izgatás büntetése miatt egy évi és hat hónapi börtönnel; s végül Dohány Ferenc vádlott a szolnoki kir. törvényszék által sikkasztás vétsége miatt 2 hónapi fogházzal volt megbüntetve.

Ellenben az elsőfoku bíróságnak azt a megállapítását, hogy Vági István vádlott is büntetett előéletű, mellőzte, mert erre nézve a perben adat nincs. -

Az ekként kiegészített tényállásnak alapulvétele mellett a kir. ítélőtábla úgy találta, hogy a kir. törvényszék az elítélt vádlottak bűnösségét helyesen állapította meg, - cselekményeiket törvényszerűen minősítette, s azokra a vádlottakra nézve kiknek büntetését a kir. ítélőtábla le nem szállította, - a

11126
B. VII . -----/ 252
1926

bűnösségi körülményeknek helyes mérlegelése mellett, cselekményük súlyával és bűnösségük fokával arányban álló büntetést szabott ki.-

A vádlottak cselekményeire az állami és társadalmi rend hatályosabb védelméről alkotott 1921: III. t. c. alkalmazásának helyessége szempontjából, különösen ama védekezés folytán, hogy a kommunista párt megalakítása és szervezése e törvénycikk által tiltott mozgalom, és szervezkedés fogalma alá vonható nem lenne, egyrészt a kir. ítélőtábla kiemeli azt, hogy a megállapított és valóknak elfogadott tények szerint az 1921: III. t. c.-be ütköző cselekmények miatt bűnösöknek talált vádlottak cselekményei nemcsak a pártalakításban merülnek ki, másrészt szükségesnek találta annak a kimutatását is, hogy e törvény különösen a felforgató kommunista mozgalom erőyes letörését s újabb puccskísérleteinek megakadályozását tűzte ki célul, mint azt e törvény megalkotásának előzményei indító okai és egyéb körülményei bizonyítják.

A magyar büntetőjogászok közt már a háborút megelőző időben is jelentkezett az a felfogás, hogy a Btk.-nek az állam és törvényes rend biztosítását célzó, VI. fejezetben foglalt rendelkezései szűkkörűek főleg a "nyilvános" elkövetés kritériuma következtében igen gyakran a tömegek lelkületével veszélyes játékos, alattomban, gyáván, bujtogató s osztályharcokat forradalmakat előkészítő egyének a büntetés alól kiesnek és ép az államfentartó magyar nemzetiség ellen elkövetett gyalázkodások a magyar állam és nemzet ellen elkövetett rágalmozások és becsületsértések nem büntethetők.-

A törvény iránti engedetlenségre, az osztály, a feleket és a magántulajdon elleni izgatásra nézve is mindegyre felhangzott az a kívánság, hogy államfogház helyett súlyosabb és hosszabb fogház vagy börtönbüntetéssel volna sujtandó.

Széleskörű volt az a kívánság is, hogy az államot az anarchistikus és felforgató törekvésekkel szemben törvénnyel kell megvédeni.

Ezeket a kívánalmakat a háború után következő szerencsétlen idők minden irányban igazolták. A háború alatt a jelzett izgatásokat és államellenes törekvéseket még valahogy el tudták nyomni, de a háború után a vesztes államokban, ahol a közgazdasági állapotok a végsőkig feszültek, még a polgári elem egy részét is könnyű volt a törvény hiányossága mellett tervszerűleg folytatott izgatásokkal belforradalmakba vinni, melyek az állam lakosságának legnagyobb részét nagy megpróbáltatásoknak és szenvedéseknek tették ki. Ily forradalmak keletkeztek Oroszországban, Németországban, Ausztriában és nálunk. Talán a magyar államnak és nemzetnek az évezredes fennállásban rejülő életösztöne és mindenestre az átélt proletárdiktatura alatt szerzett tapasztalatok szolgáltatták azt az impulzust, hogy az állam és társadalmi rend hatályosabb védelméről szóló törvényt először Magyarország alkotta meg.

11126

B. VII . ----- / 252

1926

azért, hogy az állam és társadalom törvényes rendjét az újabb kommunista/; bolsevista/; felforgatástól és megsimmisítéstől megvédje.-

Gondoskodott egyuttal az ily előzmények után és a jelzett céllal megalkotott törvény /; az 1921. III. t. c. az antimilitarista de faitista izgatás 16 §.:/; valamint a magyar állam és magyar nemzet megbecsülése ellen irányuló/; 7 és 8 §.:/; bűncselekmények megtorolhatásáról is.

Az elsőfoku bíróság ítéletének indoklásában tehát helyesen fejti ki, hogy ez a törvény az 1921. III. t. cikk, a kommunista és minden hozzá hasonló felforgató mozgalomtól is védi a társadalmat és az államot, s hogy kitűnik ez a törvénynek ministeri indoklásából és magának a törvénynek a szövegéből is. Az 1921. III. t. cikk javaslatának ministeri indoklása ugyanis kifejezetten utal az "anarchisztikus" törekvések és a "tisztán felforgató irányu propaganda" veszélyeire. Vagyis a törvény nem csak a minden állami és társadalmi rend feleslegességét hirdető anarchisztikus törekvéseket, tehát azokat amelyek az állam megsemmisítésére irányulnak; bünteti, de az állam és társadalom

rendjének erőszakos felforgatására, különösen valamely társadalmi osztály kizárólagos uralmának erőszakos úton való létesítésére irányuló mindennemű mozgalmat vagy szervezkedést is sőt az ezt célzó minden gyakorlati irányu agitálást és izgatást is. Hogy a törvényhozás tudatában volt annak a ténynek, hogy minden gyakorlati kommunizmusnak - mint a magyarországi u. n. tanácsköztársaság története is bizonyította és az oroszországi állapotok is jelenlegi társadalom és állam törvényes rendjének csak erőszakkal elérhető megdöntése és a proletárdiktatura felállítása útján kívánja elérni, azt a törvény szövegének /; 1-5 §. /; következő szavai fejezik ki: "különösen valamely társadalmi osztály kizárólagos uralmának létesítésére irányuló, mozgalom vagy szervezkedés ...". A törvény tehát amikor védelmi tárggyul "az állam és társadalom törvényes rendjét" és elkövetési cselekedetként ezen törvényes rend "erőszakos felforgatására vagy megsemmisítésére irányuló mozgalmat vagy szervezkedést" ilyennek fel nem jelentését és az ily irányu agitálást s izgatást határozza meg, amely megdöntés az anarchizmuson kívül magában foglal minden társadalmi és államfelforgató törekvést, tehát a kommunizmust is, erre és az ehhez hasonló törekvésekre "különösen" is rámutat.

A törvény azonban ha ezek szerint poenalizálja is az anarchista és kommunista s a hozzá hasonló propagandát, nem feledkezik meg arról, hogy az egészséges állami és társadalmi élethez nélkülözhetetlen szabadságjogok elsősorban a véleménynyilvánítás és meggyőzés szabadsága az állami és társadalmi rend kérdésénél is érvényesülhessenek.

A szólás- és sajtószabadság a nemzeti művelődés

11126
B. VII . ----- / 252
1926

és az egyetemes emberi kultúra egyik legnagyobb értéke és biztosítója. Ez a szabadság azonban nem lehet öncél és csak addig jogos, ameddig nem támadja meg a társadalom és az állam érdekeit. Ezeknek a magasabb érdekeknek a szem előtt tartásával van megkonstruálva az 1921: III. t. cikknek 5. §-a,

a tulajdonképeni törzsszakasza, mely a Btk. VI. fejezetébe kapcsolódik be és kiegészíti a Btk. 172. §-át.

Eszerint az a ki az állam és társadalom törvényes rendjének erőszakos felforgatását és megsemmisítését, valamely társadalmi osztály kizárólagos uralmának erőszakos úton való létesítését követeli, erre izgat, vagy mást felhív, vétséget követ el.

Ebben a törvényhelyben van megvonva tehát az a határ, melyen belül a szocialista, kommunista és anarchista irányú társadalombölcseleti rendszerekkel kapcsolatban a felvetődő eszmék érdekében a tan szólás- és sajtószabadság mellett a meggyőzés érvényesülhet.

A szociálista, kommunista, anarchista és más államtudományi eszméknek kizárólag elméleti és tudományos jellegű fejtegetése nem tiltott. - ha azonban ezek a fejtegetések már "követelők" vagy "izgatást" avagy "felhívást" tartalmaznak az állam és társadalom törvényes rendjének erőszakos felforgatására, vagy megsemmisítésére, - akkor már a törvény tiltó szavával találkoznak.

Mert míg az emberek minél tökéletesebb boldogulását célzó, emelkedett szellemű művek, Platon, Morus, Tamás, Morelly, Fourier, Cabet, Bellamy Spencer, Herbert, Tolsztoj munkái mindig közkinccsei maradnak a kulturának és azoknak, valamint az igazán elméleti, vagyis tudományos jellegű és célú fejtegetéseknek eltiltása bűn volna, - addig Marx és Engels kiáltványai, Stirner Bakumin, Sorel, Lenin stb. osztálygyűlöletet szító agitációs művei, propagandisztikus beszédei s röpiratai, melyek a kiméletlen osztályharcot, a jelenlegi társadalmi és állami rend erőszakos megbuktatását, a polgári illetve a műveltebb társadalmi osztályok vezetőszerképének megdöntését, ezeknek az osztályoknak kiirtását hirdetik és amelyek közvetlen megindítói a munkásosztályállam létesítését célzó nemzetközi szervezkedéseknek és forradalmaknak, - már a felforgató kommunizmus, syndikalizmus, illetve a romboló anarchizmus vagy bolsevizmus "követelészerű" kifejtésének azok erőszakos megvalósítására való "izgatás", "felhívás" fogalmát kimerítik.

Ilyen "követelések", "izgatások", "felhívások" melyek szólásszabadsággal s a sajtószabadsággal való visszaélés szüleményei, ezek szerint tiltva vannak, ellenben a tisztán elméleti fejtegetések, a fennálló állami, társadalmi rend és intézmények tárgyilagos bírálata, hiányaik kimutatása hibáik ostromozása, szabályaik törvényes úton való javítása az 1921: III t. c. szerint is meg van engedve.

11126
B. VII . ----- / 252
1926

Nem esik büntetés alá, ha valaki magát kommunista érzelműnek vallja, - de ha ezzel úgy tüntet, hogy az izgatás számba vagy, illetve ha ezzel kapcsolatban a kommunista állam és társadalom létesítését követeli, erre izgat, vagy mást felhív a törvény 5.§-ában meghatározott vétséget követ el.

A társadalom bölcséleti irányzatok közül az anarchizmus, marxizmus, kommunizmus, leninizmus, bolsevizmus és szindikalizmus gyakorlati propagálása tehát a törvénybe ütközik. Ezek a társadalmi irányzatok, melyeknek a csoportosítása is alig lehetséges és még az elméletben is egyedül az anarchizmus az, amely a többitől elkülöníthető és meghatározható, míg a többiek egymással összefolynak, egymást keresztezik, közelebb vagy távolabb esnek egymástól. - egyben és pedig abban mind megegyeznek, hogy szociális céljaik elérése végett az állam és társadalom törvényes rendjét erőszakos módon kell felforgatni, illetve megsemmisíteni.

Ezt azért tartja a kir. ítélőtábla kiemelendőnek, hogy a vádlottak kommunista pártalakítási kísérletét illetően rámutasson arra is, hogy az a szociáldemokrata pártszervezkedés szabadságával sem menthető. Igaz ugyan, hogy az említett irányzatok, tehát köztük a kommunizmus /: bolsevizmus:/ is a szocializmusból származtak és bár a szociálista felfogás is a collectiv államot és társadalmat tekinti végső céljának, - ennek a társadalom bölcséleti irányzatának a propagálása meg van engedve, - mert a tiszta szocialista elméletben a proletárdiktatura nincs meg, a szociáldemokrata eszméirányzat önmagában még egyáltalán nem jelent felforgató törekvést és a szociáldemokrata párt a mai állami és társadalmi rend keretében igyekszik érvényesülni.

A fentebb kifejtettek szerint a törvény 5. §-a az állam és társadalom törvényes rendjének erőszakos felforgatásának vagy megsemmisítésének követelését, az ezt célzó izgatást és erre való felhívást vétségnek nyilvánítja; ha azonban az ily irányú törekvés oda fajul, hogy abból mozgalom, szervezkedés létesül akkor már egy súlyosabb büntetendő, az 1921: III. t. c. l. §-ában meghatározott büncselekmény valósul meg, - amelylyel a közvédlő a vádlottakat megvádolta, - s a mely az egyéni tevékenység és az elkövetett cselekmény tárgyi súlyához képest többféleképpen minősül és büntetendő, -

A vádlottak és védők azt vitatták, hogy a vádlottak cselekményeire ez a törvényhely azért sem alkalmazható, mert mozgalmuknak közvetlen célja nem volt az állam és társadalmi rend erőszakos felforgatása, a vádlottak ugyanis legitim uton akarták a magyarországi kommunista pártot megszervezni.

A kir. ítélőtábla megítélése szerint e törvényhely alkalmazásánál közömbös hogy a tetteseknek a közvetlen célja mire irányult. Magyarországon a kifejtettek szerint kommunista párt alakítása nincs megengedve, s annak megengedéséért csak parlamentarisan lehet küzdeni, - a vádlottak által választott út

11126
B. VII . -----/ 252
1926

tehát illegitim. Az sem igényel külön bizonyítást, hogy a kommunisták a végcél a proletárdiktatura felállítására utján kívánják elérni, tehát erőszakosan, s hogy ezt mikor létesítik illetve kívánják alkalmazni, a törvény szempontjából közömbös, mert a többször felhívott törvény nem magát az erőszakot, de a fennálló törvényes rend felforgatására vagy megsemmisítésére erőszakos úton törekvő bármily mozgalmat vagy szervezkedést, már a legkezdetlegesebb stadiumában is büntetés alá vonja.

Helyesen fejti ki az elsőfoku bíróság ítéletének indokolásában, hogy a kommunista szervezkedésben rajtaütési célzat rejtezik a törvényes jogrend ellen, amely csak az alkalmas pillanatra vár, hogy a végcél elérése érdekében nyílt erőszakhoz folyamodjék.

De ekletánsan bizonyítja a magyarországi u. n. tanácsköztársaság története azt is hogy ha a kommunisták különös erőszak alkalmazásának szüksége nélkül meglepetésszerűleg jutnak is a hatalomhoz, - akkor is létesítik és általános terrort és folytonos erőszakoskodással tartják fenn a proletárdiktaturát, mert ezt céljaik elérése végett a többi társadalmi osztály elnyomása, s ha kell kiirtása érdekében feltétlenül szükségesnek tartják. -

Az elsőfoku bíróság helyes meghatározását adta a törvényben írt, mozgalom és szervezkedés fogalmának, valamint helyesen állapította azt meg, hogy a vádlottak közül kik minősíthetők kezdeményezőknél illetve vezetőknél, végül, hogy Vajna Géza és ifj. Kálmán János vádlottak bizonyított cselekvése a mozgalomban illetve szervezkedésben tevékeny résztvételnek, avagy azok előmozdításának minősíthető- e ;

A minősítés szempontjából külön megfontolás tárgyává tette a kir. ítélőtábla azt hogy a Tóth Györgyné szül: Hámán Katalin vádlott bizonyított cselekvése nem fedi- e a törvényben külön szabályozott kezdeményező vagy vezető tevékenységet.

Ez a vádlott kezdettől fogva érintkezésben állott a mozgalom kezdeményezőjével, Őri Károly vádlottal, a budapesti hármas bizottságnak tagja volt, mely bizottságnak nyilván a szervezés volt a feladata, több ízben tárgyalt Gógös Ignác és Rákosi Mátyás, valamint Weinberger Zoltán vezetőikkel, - a bécsi kongresszuson a központi végrehajtó bizottságba is beválasztották és a nőmozgalom szervezésével bízták meg.

Alapos tehát a feltevés, hogy ő, ha nem is kezdeményezte a mozgalmat, de a szervezkedés vezetésében is részt vett. Nincs azonban megnyugtató bizonyíték arra hogy a tanácskozásban Tóth Györgyné szül. Hámán Katalin vádlott irányítóan részt vett volna, hogy a mozgalom szervezését bármely indítványával vagy tetteivel előbbrevítte volna, s nem cáfolható meg az a feltevés, hogy őt a kezdeményezők és vezetők azért vonták be tanácskozásaikba, mert szélsőséges felfogását ismerték és a nőmozgalom megszervezésére őt szemelték ki, anélkül, hogy ideje és módja lett volna tényleges

11126
B. VII . ----- / 252
1926

kezdeményező vagy vezető tevékenységet kifejtteni.

Ugyancsak a Vajna Géza és ifj. Kálmán János vádlottak tagadásával szemben felmerült terhelő adatok sem emelkedtek bizonyíték erejére abban a tekintetben, hogy ők tudatában annak, hogy kommunista szervezkedés folyik, mozdították volna azt elő.-

Nem helytálló azonban a védelemnek az az érvelése, hogy e két utóbbi vádlott cselekménye a törvény 3. §-ának 3. bekezdése értelmében nem büntethető, mert a rendőrségnek a megalomról és szervezkedésről értesülnie kellett. Ugyanis a per adatai szerint a bécsi congressus és tanfolyam csak utóbb s nem is a törvény által megkívánt köztudomásu tényből, vagy sajtóközleményből jutott a rendőrség tudomására, s e vádlottaknak Bécsből való visszatértük után a 3. §. első bekezdése értelmében nyomban kötelességük lett volna a rendőrhatóságnak jelentést tenni.-

Mindezeknél és az elsőfoku bíróság ítéletének indoklásában foglalt, - és ezekkel nem ellekező indokoknál fogva a kir. ítélőtábla úgy találta, hogy az időközben elhalt Németh István vádlott ügyét a döntéssel nem érintve, - a kir. törvényszék ítéletében 1-28 sorszám alatt felsorolt vádlottak bűnösségét helyesen állapította meg és cselekményüket is törvényszerűen minősítette.

Áttérve most már a Vági István, Weiszhaus Aladár, Steinlein Sándor, és Zwickl József vádlottak cselekményeire a kir. ítélőtábla elsősorban azt tette vizsgálat tárgyává, hogy, mivel ezek a vádlottak egy összefoglalt büntett az 1921: III t. c. 1. §-ának 1. bekezdésébe ütköző, a 2. §-ának 1. bekezdés 3. pontja, illetve Zwickl József-re a 4. pontja szerint minősülő, büntettel voltak vádolva, s a kir. törvényszék őket az 1921: III t. c. 1§-ának 1. bekezdésébe ütköző büntett vádja alól felmentette, - fennáll-e még az ezzel a bűncselekménnyel összefüggően vádba tett izgatás büntette, illetve nemzetgyalázás vétségének a vádja és hogy nem lépte - e túl a kir. törvényszék a vádbeli tett azonosságának kereteit akkor, amikor ezeket a most említett vádlottakat osztály elleni izgatás, illetve nemzetgyalázás miatt elítélte.

A kir. ítélőtábla megítélése szerint a vádlottak ellen az izgatás büntette, illetve nemzetgyalázás vétsége vád tárgyává volt téve, ez a vád az összefüggő másik bűncselekmény tárgyában hozott felmentő ítélet esetében ezzel az ítélettel elbírálást nem nyert, az a vád fennáll és mint ilyen a Bp. 325 §-ának 1. bekezdésében foglalt szabály megsértésé és a 384. §-ának 11. pontjában meghatározott alakí semmiségi ok megvalósítása nélkül ítélet tárgyává volt teendő.-

A kir. ítélőtábla úgy találta, hogy az elsőfokú bíróság helyesen állapította meg az imént felsorolt mind a négy vádlott bűnösségét is.

Vági István vádlott a valának elfogadott tényállás

szerint beszédének vádba tett részében azt állította , hogy az 1919. évben uralomra jutott osztályok tehát az u. n. proletár osztályon kívül minden osztály, amelynek magántulajdonát a forradalom alatt a proletáriatus fegyverrel védte meg, - hálából golgotás utat járatott a munkássággal és 70 ezer embert juttatott internáló táborba és börtönökbe. Ezek a tényállítások bár az igaztás esetében a bűncselekmény megállapítása szempontjából közömbös az, hogy a tett kijelentésekben állított tények valók- e vagy valótlanok, egyrészt köztudomás szerint valótlanok, mert azok magukat a proletárok -nak nevező egyének akik a forradalom alatt a magántulajdont védték, - a proletárdiktatura megbukása után nem kerültek sem internáló táborba, sem börtönökbe és a polgári osztály sohasem üldözte a munkásságot, hanem a törvényes hatóságok osztályra való tekintet nélkül azokat az egyéneket üldözték akik bűncselekményeket követtek el és azok ellen történtek praeventiv intézkedések akik az állam és társadalom rendje szempontjából megbizhatatlanoknak és veszélyeseknek bizonyultak; - másként a tényállítások s kijelentések olyan tartalmuak, hogy a polgári osztályt hálátlanoknak, igazságtalannak és a munkás osztály üldözöjének tüntetik fel.

Beszédének másik inkriminált részében azt a valótlan tény állítja, hogy míg a proletárkatus a trianoni határok megváltoztatásáért a nagyobb szabadság, boldogság és békéért küzd, addig a többi csak azért, hogy nekik nagyobb konc legyen a kizsákmányolásra. A polgári osztályok ilyen beállításával azokat hazafiatlanoknak és a hazafias munkásság legnagyobb ellenségének tünteti fel.

Weiszhaus Aladár vádlott a valónak elfogadott tényállításban leírt beszédében ugyancsak valótlan tényállítások beállításával szintén a munkásosztály ellenségének tünteti fel, a polgári osztályt mint amely okozója volna a munkásosztály nagy nyomorának és arra napról napra újabb bilicseket rakna.

Steinlein Sándor vádlott a valónak elfogadott tényállításban leírt beszédében ugyancsak valótlan tények előrebocsátása után kifejezetten állítja, hogy a kormány ellensége a munkásság-nak, hogy Magyarországon senki sem törődik a munkanélküli munkásokkal, - hódott köztudomásu, hogy a munkásság érdekében számos socialis intézkedés történt, - végül még meg is fenyegeti a polgári osztályt a megtorlással, -

Mindhárom vádlott most ismertetett beszéde tehát, figyelemmel arra a körülményre is, hogy azokat a radikálisabb felfogásu munkások gyülekezetén mondták el, akiknek lelkében az visszhangra találhatott, - alkalmas volt arra, hogy a magát proletárnak nevező társadalmi osztályt a polgári osztályok ellen gyűlöletre izgassa. -

Zwiekl József vádlott a valónak elfogadott tényállítás szerint a magyarországi socialista munkáspárt alakuló gyűlésén ^{Megnyitó} beszédet tartotta. Megnyitó beszédében az általuk elitált sociáldemokrata pártot, azért is megvetésre méltónak találta, mert nemzeti színe van. -----

11126
B. VII .----- / 252
1926

Záróbeszédében pedig a következőket mondotta: " a mai szociáldemokrata párt nemzeti szint játszik, a piros a cégtábla.- fehér a fölfelé való tunya, gyáva megalázkodás,- a zöld a proli felé való terror, ha ellenvéleményt mer nyilvánítani."-

A szent korona és czimer mellett,- nemzeti szín: a piros, fehér és zöld szín belföldön és külföldön is a magyar államot és magyar nemzetiséget szimbolizálja. Erre a hármas szinegyüttesre minden jóérzésű magyar ember, mint minden más nemzet polgára az ő nemzetét szimbolizáló színekre,- tisztelettel és az adott körülményeknek megfelelőleg büszkeséggel vagy meghatottsággal tekint.-

Különben általában a piros színt a hazáért kiontott vérrel, a fehért az ártatlansággal és tisztasággal,- a zöldet a reménnyel szokták jelképileg összhangba hozni.

Mikor tehát nevezett vádlott a magyar államot és nemzetet jelképező színeket triviális hasonlatokkal arra használta fel, hogy azokkal az általukgyűlölt szociáldemokrata pártot ócsárolja,- egyuttal nyilvánvalóan a Magyar állam és nemzet ellen is meggyalázó kifejezéseket használt, annál is inkább, mert a hazá- és nemzetgyalázásnak a különös sértési szándék éppen úgy nem tényálladási eleme, mint a közönséges becsületsértésnek sem, hanem elég- ami Zwickl József vádlott cselekményében kétségtelenül felismerhető- a meggyalázó kifejezések tudatos használata .

Végül úgy találta a kir. ítélőtábla, hogy a kir. törvényszék a Dohány Ferencz vádlott bűnösségét is helyesen állapította meg.

A valónak elfogadott tényállás szerint ugyanis nem vitás. hogy ez a vádlott a m. kir. államrendőrségnek alakilag és tartalmilag egyaránt törvényes rendelkezése ellen két egyéni engedetlenségre felhívott.

Mint hogy pedig az 1921: III. t. c. 6. §-ának 1. bekezdésében meghatározott izgatás vétségének a nyilvánosság, több vagy sok egyén felhívása, nem alkotó eleme,- vádlott leírt cselekményével ezt a vétséget megvalósította.-

Foglalkozni kívánt még a kir. ítélőtábla azzal a kérdéssel, hogy Rákosi Mátyás és Weinberger Zoltán vádlottak az 1921: III. t. c. 1.§-ában meghatározott megalomnával és szervezkedéssel összefüggően és annak céljára a bünyjelként lefoglalt utleveleik megszerzésével és felhasználásával vétséget követtek-e el, s így e két vádlott esetében az 1921: III. t. c. 1.§-ának, 1. bekezdésébe ütköző és a 2. §-a 1. bekezdésének 1/4 pontja szerint minősülő összefoglalt büntett /: delictum complexum:/ megállapítható-e ?

A védelem ugyanis az elsőfoku bíróság ítéletének ezt a minősítését kifejezetten megtámadta és vitatta hogy a hamis utlevél szerzése, illetve használata nem vétség, de a Kbtk. 71. §-a alá eső kihágás,- s hogy a két bűncselekmény közt összefüggés nincs.

11126
B. VII . ----- / 252
1926

Ezek az érvek egyik irányban sem helytállóak.

A Kbtk. 71§-a csak abban az esetben nyilvánítja az útlevél hamisítást, vagy a hamis útlevél használatát kihágásnak, ha az alkalmazás, eltartás, vagy segélyezés céljából történt.

Ezek az előfeltételek a jelen esetben vitátlanul nem forognak fenn.

Egy másik a védelem által fel nem hívott törvényhely is foglalkozik a hamisított, vagy más nevére szóló útlevél használatával, és pedig az 1903: VI. t. c. 15. §-a, mely ezt a cselekményt szintén kihágásnak nyilvánítja. Ennél a kihágásnál nem előfeltétel az alkalmazás, eltartás, vagy segélyezés céljából való elkövetés. - Amde ez a törvényhely egyrészt a hamisított vagy más nevére szóló útlevélnek csak a használatát minősíti kihágásnak, másrészt kifejezetten azt is tartalmazza, hogy ez a kihágás csak akkor létesül, ha a cselekmény súlyosabb beszámítás alá nem esik, vagyis a használat által rendszerint csak akkor létesül kihágás, ha az az útlevél utazási jogosultság vagy személyazonosság igazolására s nem más bűncselekmény eszközüül vagy elkövetése végett egyszerűen felmutattatik; ha azonban a felmutatással /: a használattal :/ kapcsolatban az útlevélbe vagy más arra vonatkozó nyilvános könyvbe vagy más közokiratba valaki jogai vagy jogviszonyai lényegére \checkmark tények vagy nyilatkozatok bevezettetnek a bevezetésérjogosult hatóság megtevesztésével, az esetben a kihágás subsidiarius jellegénél fogva súlyosabb bűncselekmény létesül.

Rákosi Mátyás és Weinberger Zoltán vádlottak cselekménye nem abban merül ki, hogy hamisított, vagy más nevére szóló útlevelet használtak, mert ők az általuk felhasznált útlevél meghamisítására is közreműködtek.

A kir. ítélőtábla, amennyiben az ellenkező feltevésre bizonyíték nem áll rendelkezésére, - elfogadta a vádnak megfelelőleg az elsőfoku bíróság által megállapított azt a tényt, - hogy a Rákosi Mátyás vádlott útlevélét a milánói m. kir. követség, - a Weinberger Zoltán útlevélét pedig a grázi rendőrigazgatóság állította ki; Már most a dolog természeté szerint a vádlottaknak, kiknek az útlevelükben saját fényképük, - álnévük sajátkezű aláírásával ellátottan, - van beragasztva, - feltétlenül közre kellett működniök arra, hogy ezekre az arra jogosított hatóság által kiállított útlevelébe, tehát közokiratokba jogaik és jogviszonyaik lényegére vonatkozólag a rendelkező részben részletesen leírt valótlan tények vezettesenek be.

Vádlottaknak ez a cselekménye, - mivel a hamisítás nem a Kbtk. 71§-ában írt különleges célból történt és az útlevelek a kiállításukra jogosított hatóságok félrevezetésével, vádlottaknak is e célból való közreműködése mellett állították ki - a törvény helyes értelmezésén alapuló bírói gyakorlat szerint a Btk. 400 §-ának 1. bekezdésében meghatározott közokirathamisítás vétségét valósította meg.

B. VII. 11126 / 252
1926

Ezt a bűncselekményt mindkét vádlott külföldön és pedig Rákosi Mátyás Olaszországban - Weinberger Zoltán pedig Ausztriában követte el.

A Btk. 12. §-ára figyelemmel megvizsgálta a kir. ítélőtábla azt is, vajon az elkövetés helyén hatályban levő törvények szerint a vádlottak cselekménye nem esik-e enyhébb beszámítás alá?

A Btk. 400 §-ának 1. bekezdése alá eső vétség büntetési tétele egy évig terjedhető fogház.

Az olasz büntetőtörvény /Codice Penale ./ VI részének 286. §-a szerint az aki hamis útlevél kiállítására végett hamis nevet vagy hamis személyadatokat mond be, 6 hónapig terjedhető reclusióval /: fogháznak megfelelő, de annál súlyosabb büntetéssel és 50 lirától 1000 liráig terjedhető pénzbüntetéssel büntetendő. Ez a törvény tehát a magyar törvényénél enyhébb, de maga az ott szabályozott bűncselekmény a magyar Btk. szerinti vétségnek felel meg.

Az osztrák büntetőtörvény /: Strafgesetz ./ az útlevél hamisítást, vagy hamis útlevél használatát külön nem szabályozza. A Weinberger Zoltán vádlott cselekménye az osztrák büntető törvény 197. §-ába ütköző, a 199 §-ának d., pontja szerint minősülő, és a 202. §. 1. tétele szerint 6. hónaptól - 1 évig terjedhető börtönnel /: Kerker ./ büntetendő csalásnak az ismérveit foglalja magában. Ez a törvény viszont súlyosabb a magyar büntetőtörvényénél.

De a kir. ítélőtábla megítélése szerint ezekre az összehasonlításokra nincs is másért szükség, hanem csak annyiban, hogy büntett - e vagy legalább vétség - e a külföldi törvény szerint is a vádlottak cselekménye. Minthogy pedig a fentiek nem kihágás, hanem legalább is vétség szerint, - így ebben az esetben még ha a külföldi törvény enyhébb is volna, - összefoglalt bűncselekményről lévén szó, az 1921: III. t. e. 2§. 1. bekezdés 4. pontja szerint való minősítés a helyes.

A kir. ítélőtábla felfogása szerint azonban a magyar büntetőtörvény, illetve törvények rendelkezései alkalmazandók a következő okoknál fogva is: A megállapított tényállás szerint úgy Rákosi Mátyás, mint Weinberger Zoltán hamis útlevélüknek Magyarországra be- és kilépésénél való használatánál minden egyes esetben személyük és személyi adataik tekintetében megtévesztették nemcsak az ellenőrzéssel megbízott külföldi, hanem magyar hatóságokat is s ennél fogva azok is a vádlottak jogaira vonatkozó valótlán tényeket vezettek be, az útlevélbe, mint közokiratba, sőt a külföldi honosként feltüntetett Weinberger Zoltán vádlottat illetőleg az idegeneket nyilvántartó könyvekbe is bevezették ezeket a valótlán tényeket, - Ezek szerint tehát a vádlottak a közokirathamisítás folytatólagos vétségét követték el, és pedig a folytatólagos új cselekményeket Magyarországon is, - s így a belföldön is folytatott közokirathamisítás elbírálása kétségtelenül a magyar törvény hatálya alá esik és ezek a közokirathamisítások is a kifejtett okoknál fogva az 1903: VI. t. c. 15. §-ába

11126
B. VII . ----- / 252
1926

meghatározott kihágásnál súlyosabb beszámítás alá eső, a Btk. 400 §-ának 1. bekezdésébe ütköző vétséget állapítanak meg.

Sikerrel nem vitatható annak a jogi álláspontnak a helyessége sem, hogy az útlevél kiállításával a későbbi bejegy-, zésekkel elkövetett ezt a vétséget a vádlottak nem az 1921: III. t. c. 1. §-ában írt mozgalommal és szervezkedéssel összefüggően és annak céljára követték el. Mindkét vádlott ellen nyomozólevél volt kibocsátva, s így más módon mint hamis útlevéllel nem jöhettek be Magyarországra és itt az említett mozgalomban és szervezkedésben, melyet maguknak célul tűztek ki, részt sem vehettek volna.

Mind ezekhez képest az elsőfoku bíróság ítéletének fellebbezett részét - a Weinberger Zoltán, Weiszhaus Aladár, - Zwiekl József és Steinlein Sándor vádlottak büntetésének kiszabására, - és a rendelkező részben megjelölt bűnjelek elkövetésére vonatkozó rész kivételével, - a Bp. 423. §-ának 3. bekezdése értelmében helybenhagyni kellett.

Az elsőfoku bíróság ítéletének a büntetés kiszabására vonatkozó részét felülvizsgálva, a kir. ítélőtábla a kir. törvényszék által felismert és mérlegelt bűnösségi körülményeket a maga részéről is elfogadta az alábbi módosításokkal; de főképpen azt az enyhítő körülményt mellőzte, mint nem helytállót, hogy a vádlottak a bűncselekményeket bizonyos fokú önzetlenségből követték el, mert az ily politikai bűncselekményeknél, ahol a tettes indító oka a saját osztályának a többi osztály rovására való érvényesülése, a melyhez még az egyéni érvényesülhetés is járul, - továbbá Rákosi Mátyás, Gógös Ignác és Ori Károly vádlottaknál, akik működésükért havi 2 millió K. díjazásban is részesültek, önzetlenségről, beszélni nem lehet.

Az állam és társadalmi rend erőszakos felforgatására irányuló bűncselekmények miatt elítéltetteknek a cselekmények tárgyi súlyát a kir. ítélőtábla is nyomatékos súlyosító körülményként mérlegelte, mert a törvény az ily irányú mozgalmat már a legkezdetlegesebb stadiumban, és kis határok közt is büntetni rendeli, - a jelen bűncselekményeknek tárgyául szolgáló mozgalom azonban, melynek keretén belül kongresszust és 3. agitátorképző tanfolyamot tartottak, ahol több volt magyarországi népbiztos szerepelt, a kik közül az egyik a szervezés irányítása végett Magyarországra jönni is merészelt, a szervezés keretén belül nagy anyagi áldozatokkal járó sajtópropagandát is folytattak, - nagy arányú és veszélyes jellegű volt, -

Rákosi Mátyás vádlott még ez ideig büntetve nem volt, - azonban az olyan egyén, aki a magyarországi proletárdiktatura alatt népbiztos volt, bárha a bünvádi eljárás szükése miatt ellene még lefolytatható nem is volt, - feddhetlen múltra nem hivatkozhatik; A kir. ítélőtábla tehát Rákosi Mátyás vádlottak büntetlen előéletét nem veszi enyhítőnek, bár viszont korábbi büntető ítélet hiányában előéletét súlyosítóknak sem tekinthette. Ennél a vádlottnál igen nyomatékos súlyosító körülmények forognak fenn, de a kir. ítélőtábla még sem találta indokoltnak, hogy az első büntetését a

11126
B. VII. / 252
1926

Btk. 90. §-ának alkalmazásával a legmagasabb mértékben állapítsa meg, vagy hogy azt az elsőfoku bíróság által kiszabott büntetés felelősségével megközelítse.-

Általában helyesnek fogadta el a kir. törvényszéknek azt a mérlegelését, hogy arra tekintettel, hogy a vádlottak büntetve voltak - e vagy nem a mozgalomban kifejtett tevékenységük mértékéhez képest állapította meg az arányos büntetést.-

Ezt a helyes arányt egyedül Weinberger Zoltán vádlottnál nem lelte fel. Ezt a vádlottat a kir. törvényszék, igaz, hogy a járulékos cselekmény következtében más minősítés alapján, 8 évi fegyházzal sújtotta, - jóllehet ő csak később kapcsolódott be a mozgalomba és félbemaradt existenciája fiatalossága és tapasztalatlansága sodorta bele az ily mozgalomba, melynek lényegét sem lehetett ideje kiismerni; - ezzel szemben Ori Károly vádlottat aki az egész mozgalom kezdeményezője, irányítója volt s aki a legnagyobb tevékenységet fejtette ki, a rá vonatkozó büntetési tétel által korlátozva, Weinberger büntetésének ép a felére 4 évi fegyházra ítélhette el.

Ez a körülmény indította a kir. ítélőtáblát arra, hogy a fentebb felsorolt enyhítő körülményekre figyelemmel az elsőfoku bíróság ítélete vonatkozó részének a Bp. 423. §-ának III. bekezdése értelmében való megváltoztatása mellett a Weinberger Zoltán vádlott főbüntetését cselekményének súlyával és bűnösségének fokával arányban álló, a rendelkező részben kitüntetett mértékre leszállítsa.

Ugyane törvényhely alapján az enyhítő körülményeknek nagyobb nyomatókkal való figyelembevétele mellett a kir. ítélőtábla az elsőfokú bíróság ítéletének a Weiszhaus Aladár és Steinlein Sándor vádlottak büntetésének és Zwickl József vádlott főbüntetésének kiszabására vonatkozó részét szintén megváltoztatandónak találta, - és ezeket a szabadságvesztéseket oly mértékre szállította le, amely a vádlottak által az elsőfokú bíróság ítéletében ellenük kirótt büntetésekkel majdnem egyenlő időtartamu előzetes fogvatartásuk által kitöltöttnek vehető legyen, - mert nem találta azt indokoltnak, hogy nevezett vádlottak az elsőbírósági ítélettel megállapított büntetésükből még hátralevő kis részének kiállása végett családjuktól újból elszakítva, ismét letartóztatásba kerüljenek.

Az előzetes fogvatartás a Btk. 94. §.a alapján aránylagosan volt a vádlottak szabadságvesztés büntetésébe beszámítandó, - így a fegyházra ítéleteknél kevesebb, míg a fogházbüntetésre ítéleteknél majdnem az egész időtartam. A beszámítás kezdőpontjáól a kir. ítélőtábla a fogházrendtartás kiegészítéséről szóló rendeletnek megfelelőleg azt a napot vette, amelyen a vádlottak a rendőrség őrizetébe kerültek.

Az elsőfoku bíróság ítéletének azt a részét, mely szerint az egyes vádlottaknál talált forgópisztolyokat és töltényeket a Btk. 61. §.a alapján elkobozni rendelte, ugyancsak meg kellett változtatni, mert ezek a tárgyak nem

11126
B. VII ; ----- / 252
1926

a vádlottak által elkövetett bűncselekmények által hozattak létre, s nem is szolgáltak ezeknek a bűncselekményeknek elkövetésére, azoknak ebben a bűnperben való elkobzására tehát nincs törvényes alap. Minthogy azonban azoknak a vádlottaknak a kiktől ezek a tárgyak elkoboztattak fegyverviselési engedélyük nem volt, a fennforogni látszó kihágás elbírálása végett ezeket a bűnjeleket a hatáskörrel rendelkező illetékes közigazgatási hatóságnak kellett megküldeni.

Kiemelendőnek tartja még a kir. ítélőtábla, hogy bár Vági István vádlott büntetlen előéletű, az elsőfokú bíróság ítéletében ellene kiszabott büntetést mégis helyben-hagyandónak találta, mert nyomatékos súlyosító körülménynek vette figyelembe, hogy ő mint egy újonnan alakult politikai párt vezére, akinek nagy hatása van pártjának hiveire ép a hatóság által engedélyezett alakuló gyűlést használta fel alkalomul arra hogy pártja tagjaiban osztálygyűlést szitson.

Végül kitér a kir. ítélőtábla arra, hogy a kir. törvényszék ítéletének fellebbezéssel megtámadott azt a részét hogy Boros /: Braun :/ Imre vádlottat a kir. törvényszék a Bp. 326.§-ának 2. pontja és nem 1. pontja alapján mentette fel, az elsőfokú bíróság ítéletének helyes indokai alapján hagyta helyben, mert az ez ellen a vádlott ellen vádba tett cselekmény bűncselekmény, de a kir. törvényszék a felmerült terhelő adatokat akként mérlegelte, hogy az, hogy a vádba tett cselekményt a vádlott elkövette volna, nem nyert bizonyítást.

Az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett része a Bp. 387. §-ának 1. és 423. §-ának 3. bekezdése alapján maradt érintetlenül.

Budapest, 1927. január hó 15 napján.
Gadó István s. k. tanácselnök. Medvigy István s. k. előadó.

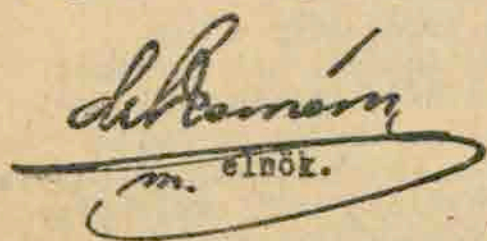
A kiadvány hitelével:

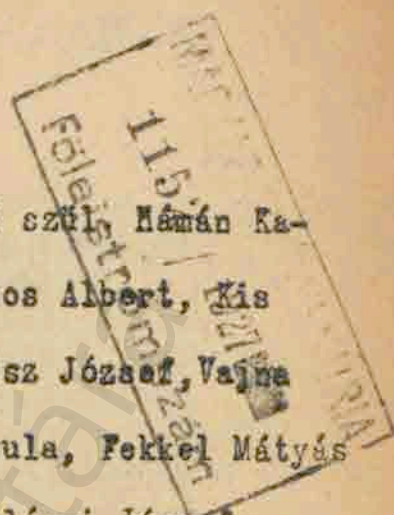

igazgató.

Rákosi Mátyás, Őri Károly, Gögös Ignác, Tóth Györgyné szülő Mámán Ka-
talin, Juhász Pál, Mitterer József, Szabó Péter. Lakatos Albert, Kis
Károly, Keller István, Petri Miklós, Fiala Ferenc, Weisz József, Vajna
Géza, Boncikai Kálmán, Weiszenhoffer László, Németh Gyula, Fekkei Mátyás
ifj. Winkler Ágoston, Oancz József, Leiner Ferenc, Szilágyi József
Jenő, ifj. Kálmán János, Bozsóki Lajos, Vig István, Lukács Jenő, Vági
István, és Dobány Ferenc, Weinberger Zoltán, Zwickl József, Weisshausz
Aladár és Steinlein Sándor vádlottakra nézve :

Jogerős és végrehajtható.

m. elnök.

Budapest Fővárosi Legfőbb Bíróság